

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

KAPLANA PALUC IGNA, pri tej pomoči kmetijstvu. K. je Bog poklical k sebi 1. novembra 1947. Pri sv. Antonu v Slovenskih goricah se je rodil 31. jan. 1908. Tam je bilo tudi njegovo truplo položeno k večni počitku. Duhovnik je postal leta 1931. Med vojno je bil pregnan, kot večina slovenske duhovščine, na Hrvaško. Za trpljenje, ki ga je prestala ta slovenska duhovščina med vojno od strani Nemcev sedaj uživa zahvalo partizanske vlade s preganjanjem.

POVSIČ ALOJZIJ, duhovnik redovnik je odšel po božje plačilo v Ljubljani v začetku decembra. Bil je star šele 29 let.

NA BREZJAH je odšel v večnost brat Lucij Fidelj iz frančiškanskega reda. V tem redu je bil 44 let. Umrli je star 77 let.

JOSIP MOZETIČ. — Dolino solz je zapustil v Ljubljani 21. novembra Josip Mozetič, upokojeni finančni direktor v Ljubljani. Bil je znana ljubljanska osebnost. Komur je le mogel je rad pomagal, čeprav je bila njegova služba neprijetna služba najvišjega davčnega izterjevalca v Sloveniji. V javno življenje se ni mešal, bil pa je prepričan katoličan.

INZENIR JANKO RATAJ, višji kmetijski svetnik se je poslovil od tega sveta 10. decembra. Ko je leta 1908 nekdanji kranjski deželni odbor začel živahno podpirati modernejšo kmetovanje na Slovenskem, je bil inž. Rataj viden svetovalec

DR. JANKO HOČEVAR se je za vedno poslovil 10. decembra v Ljubljani. Bil je svoječasno nekaj časa poslanec, po prvi svetovni vojni pa je bil ravnatelj agrarne reforme. Dosegel je visoko starost 82 let.

JANKO SAKS, trgovec v Ljubljani je odšel po večno plačilo 18. novembra. Tudi on je bil znana ljubljanska osebnost. Dosegel je starost 77 let.

V JARŠAH PRI LJUBLJANI se je k Bogu preselil posestnik Janez Dimnik v 85 letu starosti. Svoječasno je igral večjo vlogo kot kmetič zastopnik ljubljanske okolice.

ANTON J. JANC — 7. decembra je v Ljubljani sklenil zemeljske račune socialistični pisatelj Anton Janc. Napisal je več manjših stvari pod tajnim imenom Tone Maček in Čulovski. Zbirko njegovih pripovednih del je izdal leta 1938 Cankarjeva družba v Ljubljani. Leta 1929 je sam izdal pod imenom Čulovski svoje pesmi v zalogi "Delavske politike" v Mariboru. Rojen je bil v Laškem. V prvi svetovni vojni je prišel v rusko ujetništvo. Tam si je nabral komunističnih idej in tudi pesniško ime Čulovski je po nekem ruskem rudniku. Bil je v veliki meri samouk. Umrli je kot (Dolje na 3. strani)

Italija ne sodeluje radi guvernerja

Belgrad. — Jugoslovanska vlada se je pritožila na Zvezo narodov, da Italija ne sodeluje, da bi se izbrala kandidata za tržaškega guvernerja. Zveza narodov je naročila obema državama, naj se sporazumevata na enem kandidatu ter ga predložita Zvezi narodov v odobritev.

Stavka poravnana po 296 dneh

Toledo, O. — V oljni rafineriji Pure Oil Co. je bilo 200 delavcev na stavki od 28. marca. Zdaj je končno stavka poravnana, ki je bila najdaljša v zgodovini tega mesta.

Ne odlašajte!

Nabavite si BESEDNIAK DR. KERN dokler je še zaloga. Naročite ga lahko v naši upravi. Pošljemo tudi po pošti, če pošljete \$5.00. Naslov: Ameriška Domovina 6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, O.

DRŽAVA PRIPRAVLJA DVA PARKA OB JEZERU ERIE S KOPALNIM OBREŽJEM

Columbus, O. — George Sower, direktor za javna dela, je povedal, da je že vse pripravljeno za izpeljavo dveh parkov ob jezeru Erie. En park bi bil zapadno od Fairport Harbor, drugi pa štiri milje zapadno od Loraina in bi bil imenovan Admiral King State park. Država bo začela kmalu z nakupom zemljišč in upa, da bosta parka do poletja že gotova in na razpolago ljudem. Legislatura je odobrila za vsak park \$300.000, s čimer se bo nakupilo zemljo. Za razvite parkov bo treba pa drug denar. Zemljo za park v Mentorju lastuje NYC železnica in tukaj bi bilo najlepše kopalno obrežje izven Cedar Pointa. Železnica pa ni nič kaj pri volji prodati to zemljo. Zemljo za park pri Lorainu lastuje dr. Schaeffer iz Amhersta, ki je tukaj napravil že nekaj zasebnih parkov s kopalnim obrežjem, kabinami in pristaniščem za čolne. Tukaj bodo napravili cesto pod železnico, da bo prišla publika lahko do obrežja, ne da bi bilo treba čez prog.

Baruch priporoča, da se zniža cena živlom in ne zviša mezd

Dalje priporoča, da se ne zmanjša dohodninskih davkov za 2 leti.

Washington. — Bernard M. Baruch, ameriški finančnik in svetovalec ameriškim predsednikom, priporoča program za obnovo sveta. Podlaga tega programa naj bi bila zveza evropskih držav pod pokroviteljstvom Zveze narodov.

Glavno, kar je potreba, priporoča Baruch je to, da se zniža cena življenjskim potrebščinam, da se ustavi vihanje mezd ter da se za dve leti ne zmanjša dohodninskih davkov.

Baruch je stopil pred senatni odsek za tuje zadeve ter priporočal drastične odredbe od kongresa, ako hočemo postaviti svet zopet na noge.

"Čas je prišel" je rekel Baruch, "da se mobiliziramo za mir. S tem ne smemo več odlašati."

V glavnem je Baruch predlagal sledeče:

Zmanjšanje cen glavnim živilom, farmarjem se pa garantira gotova cena za njih proizvode za prihodnja tri leta.

Potrebna je stabilizacija mezd in obdavčenje dobičkov za 50%, kot je bilo tekom vojne. Kontrola najemnine naj bo v veljavi še nadalje. Z javnimi deli naj se počaka in začne raje z večjo produkcijo, gradnjo hiš, šol, bolnišnic in drugih potrebnih naprav. Predlagal je zvezo evropskih držav, ki bodo mogle vzdržeti le, če so povezane v močno zvezo. In ako bi hotel to zvezo kdo nastati, bi morale biti Zed. države pripravljene, da ji gredo na pomoč.

Val ga je potegnil z ladje, ga vrge nazaj

Falmouth, Anglija. — Mornar James Hoyle, doma iz Fildelfije, se lahko šteje med srečne ljudi. Njegovo ladjo je zajel vihar na Atlantiku. Velik val je mornarja potegnil z ladje v morje. Prav tedaj ga je prijel pa drug val in ga vrge nazaj na ladjo. Ampak potem se je pa dobro prijel.

SLOVENSKI IZGNANCI SO SI REŠILI LE GOLO ŽIVLJENJE POMAGAJMO JIM!

Komunista so prijeli za izgon

Washington. — V Miami Florida, so aretirali Aleksandra Bittelmana, ki je bil eden voditeljev komunistične stranke v Ameriki. Leta 1935 je prošil za ameriško državljanstvo, ki ga pa ni dobil. Zdaj ga bodo izgnali domov v Rusijo. V Floridi je prežival in je živel prav udobno, poročajo.

Pazite se, da ja gotovo greste preko ceste pri signalni luči in o pravem času, sicer vas službuječi policist lahko povabi na sodnijo.

OBDOBJEN V JEČO ZA VSE ŽIVLJENJE DOBIVA OD VLADE LEPO POKOJNINO

Christian Van Dalen iz Clevelanda, ki je bil radi umora obsojen v ječo za vse življenje, dobiva \$55.20 na mesec iz vladne blagajne. Zdaj je star 29 let in če bo živel do 60 let, bo prejel \$20.000. Morilec je služil v armadi in je bil odpuščen s kalom nadube. To ga upravičuje do mesečne pokojnine za vse življenje. Sicer je preiskava dognala, da je imel na-

Kongresnik Feighan je zopet kandidat v 20. okraju

Kongresnik Michael A. Feighan, kongresnik iz 20. okraja (Cleveland) nam je poslal izjavo, v kateri naznanja ponovno kandidaturu za kongresnika v tem okraju.

Mr. Feighan izjavlja, da kandidira zdaj za 4. termin in sicer se zaveda, da je storil svojo dolžnost in izpolnil obljube, ki jih je dal ljudem, katere zastopa v Washingtonu.

V tem abnormalnem položaju, pravi Mr. Feighan, je treba kongresu imeti pred očmi dobrobit naroda, da ohranimo svojo svobodo in demokracijo. Izjavlja, da se bo potegoval za to, da se zniža cena življenjskim potrebščinam ter da dosežejo delavci pošteno mezd, da bodo lahko udobno živeli.

Rekel je, da bo v kongresu podpiral tak predlog za znižanje davkov, ki jih bi znižal predvsem takim, kateri jih najtežje plačujejo.

Glede Marshallovega načrta za obnovo Evrope pravi, da je potreben, ker bo branil naše lastne interese, ter pripomogel k trajnemu miru.

Kot član demokratske stranke je vselej podpiral predsednika Trumana v njegovih idejah in ga bo tudi v bodoče.

Polizvedovalni kolček

Kje se nahaja Korošec Franc, doma iz Seč, okraj Kočevje, ki je z družino že 25 let v Kanadi. Prošen je, ali člani njegove družine, da se zgledajo sorodniku: Korošec Franc, DP Camp, Baraka 16, Spittal an der Drau, Austria.

Veseli Frčiška iz Moravčev, iz Antona in Miha Jamce porči sv. Miklavžu nad Moravčami. Naj se javita pismeno na urad tega lista.

Bezgovšek Jožef iz Sv. Petra nad Laškim, išče Bezgovšek Jakoba roj. v Planini nad Laškim, ki je poročen z Zupšek Marijo iz Sv. Petra nad Laškim. Prošen je, naj pošlje svoj naslov na urad tega lista.

Mary Perko bi rada zvedela za naslov svoje nekdanje prijateljice Mary Lavrič, poroč. Šrjak, po domače Jakopova Micka iz Pijave gorice pri Igu. Pred 39 ali 40 leti je bila tukaj v Puebli. Prošena je, naj piše na naslov: Mary Perko, 1214 Pine St. Pueblo, Colo.

V kongresu je predlog za racioniranje mesa, ako potrebno

Predsednik bo imel oblast to vpeljati, toda le, če kongres dovoli

Washington. — Republikanci so vložili v kongresu predlog, da se pripravi vse potrebno za racioniranje mesa. Predlog daje predsedniku Trumanu pravico začeti z racioniranjem, ako se mu zdi potrebno. Toda le, ako kongres to dovoli. Ako kongres z večino glasov ne prepove racioniranja, potem ga predsednik lahko vpelje. Racioniranje bi stopilo v veljavo 30 dni potem, ko bi ga ukazal predsednik.

V predlogu ni ničesar omenjeno glede kontrol cen. Toda proti se je oglasil poslanec Murray iz Wisconsin. Rekel je, da to ni drugega kot ponovna vpeljava OPA. S tem, ko vpijejo radi mesa, niso napravili drugega, kot da so mu zvišali ceno, je rekel poslanec.

NOVI GROBOVI

Ana Dragola. Včeraj zjutraj je umrla v mestni bolnišnici Mrs. Ana Dragola, stara 75 let. Rodom je bila iz Srbije, njeno deklško ime je bilo Pavich. Bila je vdova. Zaposla hčer Mrs. Mary Arlow, pri kateri je živel na 1758 E. 33. St., sina Johna in 3 vnuke. Pogreb bo v četrtek popoldne ob 1 iz Grdinovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Save.

Novorojenček Kunys

V Huron Rd. bolnišnici je umrl staršem Mr. in Mrs. Joseph Kunys, 730 E. 160. St. novorojenček. Materino deklško ime je bilo Mary Kocin. Pogreb bo jutri popoldne iz Grdinovega pogrebnega zavoda.

Sovjeti dobijo več ladij od Italije

Washington. — Sovjetska vlada bo dobila od Italije eno bojno ladjo, eno križarko, tri rušilce, dva torpedna čolna, dve podmornici in 30 manjših ladij. Tako je zapisano v italijanski mirovni pogodbi, kar je bila dozdaj še uradna tajnost. Toda Rusija mora prej vrniti Ameriki in Angliji ladje, ki si jih je izposodila tekom vojne.

Vodja komunistov je ozmerjal predsednika in delavske voditelje

V nedeljo so imeli komunisti shod v mestnem avditoriju v Clevelandu. Govoril je William Z. Foster, načelnik komunistične stranke v Ameriki. Kakor je Enakopravnost poročala pred shodom, bo Foster poročal o položaju v Ameriki.

In Foster je res govoril in sicer je napadel predsednika Trumana, da je največji hujšak na vojno v Ameriki, njegova domača politika pa da je reakcionarna in fašistična.

Potem se je komunist spravil na delavske voditelje: Murraya, predsednika CIO, Greena, predsednika AFL in Whitneyja, predsednika unije železničarjev.

Na shodu se je zbralo do 600 ljudi, ki so potem zbrali med seboj \$2.776.80.

Mrzel val je segel prav doli do Floride, kjer je zmrzovalo

Do 35 smrtnih žrtev poročajo iz raznih držav radi mraza

Chicago. — Osrednji zapad je pograbil mrzel val, ki je močno okrnil zalogo kurivnega olja in povzročil najmanj 35 smrtnih žrtev v raznih državah.

Mrzel val je segel prav doli do južne Floride, kjer je zmrzovalo. Najbolj mrzel kraj je bil včeraj v Phillipsburg, Pa., kjer je kazal toplomer 26 stopinj pod ničlo.

V Tennessee je zapadlo 12 palcev snega in toplomer je kazal samo tri stopinje nad ničlo. O smrtnih slučajih radi mraza poročajo iz Pennsylvanije, Kentucky, Tennessee, Illinois, Minnesota, Wisconsin, obeh Carolinah, Georgia, Missouri in Missisipi.

V Chicagu je kazal v nedeljo toplomer 5 pod ničlo, včeraj je bil pa že 19 nad ničlo.

Argentini bodo dali dosti dinamita

Washington. — Državni oddelek naznanja, da je dovolil odposlati argentinski armadi 12.125.000 funtov dinamita. Dinamit bo dala ameriška armada, ali pa administracija vojnih preostankov.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Zaroka. — Mr. in Mrs. John Mohorčič, 1071 E. 64. St., naznanjata, da se je zaročila njiju hčerka Marie z Mr. Stan Mack, sinom Mr. in Mrs. Joseph Mack, 13906 Benwood Ave.

Četrta obletnica. — V četrtek ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Kristine maša za pokojnega Petra Sokach v spomin 4. obletnice njegove smrti.

Za 30-dnevno. — V četrtek ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojno Gertrude Kreiner v spomin 30-dnevne njene smrti.

Se sedmimo. — V sredo ob 8 bo darovana v cerkvi sv. Kristine maša ob priliki sedmice smrti Johna Avsec.

Peta obletnica. — V sredo ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Johna Miklič v spomin 5. obletnice njegove smrti.

Mrs. Skully boljša. — Mrs. Frances Skully iz 1105 E. 64. St., ki je bila poškodovana od avtomobila, se nahaja v Charity bolnišnici in zdravlje se ji obrača polagoma na bolje. Obiski so že dovoljeni od 2:30 do 3:30 popoldne ter 7:30 do 8:30 zvečer.

Jutri k sv. Vidu. — Ne pozabite, da se vrši jutri večer zabavna igra s pokrivanjem kart v dvorani pod cerkvi sv. Vida. Občinstvo je prijazno vabljen. Igro priredi društvo sv. Neže št. 139 C. K. of O.

Prva obletnica. — V sredo ob 7:45 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojno Jennie Welikanje v spomin prva obletnice njene smrti.

Nove uradnice. — Društvo Kraljica miru št. 24 SDZ ima za letošnji odbor: Predsednica Agnes Zagar, podpredsednica Theresa Lekan, tajnica Jennie Milavec, 4445 E. 156. St. tel. LO 4854, blagajničarka Frances Zimmerman, zapisničarka Mary Filipovich, nadzornice: Veronica Skufca, Mary Paulin; zdravniki: dr. A. Perko, dr. Folin, dr. A. Skur. Seje so vsak 3. torek v mesecu ob 7:00 zvečer v SND na 80. cesti.

V bolnišnici. — Mrs. Josephine Alič iz 6722 Bonna Ave. se nahaja v Charity bolnišnici, kjer je šeeno prestala težko operacijo. Obiski zaenkrat še niso dovoljeni.

Tudi "blago" za hareme se je podražilo

Fez, Maroko. — Mohamedanci se vedno manj poslužujejo pravice imeti več žensk v svojih haremih. Po današnji draginji je vsak srečen, če more le eno preživeti. Včasih so si lahko kupili ženo za 5.000 frankov, danes so pa od 100.000 do 200.000 frankov.

Ta si je gotovo krmo zaslužila

Solux Falls, S. D. — Farmar Richard Lowe je leta 1930 ponujal kravo Holstein pasme za \$30. Toda nihče je ni kupil. Farmar jo je obdržal in dajala mu je mleko in tele. Te dni jo je prodal za meso po 22 centov funt in dobil je \$390.

Ta piček je star 6 tednov, je last Mrs. Williams iz Los Angelesa in je ravno prav velik, da re v skodelico za čaj. Pa koliko ta zverina poje, vi bi se čudili. Po trikrat na dan mu dajo pol čajne žličke hrane.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
 6117 St. Clair Ave. Cleveland 2, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROCNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.
 Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	JANUARY	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
 \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
 Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88 No. 13 Tues., Jan. 20, 1948

Odprto pismo

gospodu bivšemu c. kr. črniku, socialističnemu voditelju in časnikarju, roditelju in voditelju Slovenskega republikanskega združenja, skesanemu grešniku in komisarju Njegovega Veličanstva kralja kraljevine Srba, Hrvata i Slovence, zopet spreobrnjenemu "tovarišu", in zagovorniku Titovega totalitarnega komunističnega režima — Etbinu Kristanu!

Polnonaslavljeni gospod!

Ob vsem spoštovanju, ki ga gojimo do Vaše častitljive starosti in Vaše sive glave, dovolite, da Vam zastavimo javno par vprašanj, na katera bi slovenska javnost rada slišala točen odgovor. Kot staremu politiku Vam je dobro znano, da kot tak niste nedotakljiv, kot bi bili, če bi šli v pokoj in sedli na svoje zaslužene lavorike. Tega pa niste storili, temveč ste pričeli zadnje čase celo nekaj momljati o pomenu totalitarnega, totalitarizma, katerega poskušate "gleihšalati" s svojimi najnovejšimi svetovno-političnimi nazori, ki so tako nasprotni nazorom pravih, iskrenih socialistov, kakor sta si nasprotna elementa ogenj in voda.

Gospod Kristan, odgovorite, v ČIGAVEM imenu pa momljate?

Prosim, povejte slovenski javnosti sledeče: KDAJ STE BILI V SVOJIH EKSTREMNIH NAZORIH IN NAČELIH ISKRENI?

Ali takrat, ko ste služili kot aktiven c. in kr. avstrijski oficir (kateri stan je bil zlasti v tedanjih časih našemu preprostemu narodu tuj),

ali takrat, ko ste preskočili iz tega ekstreme v drug ekstrem — v tabor proletariata, katerega so nazivali purgarski naduteži "lumpenproletariat"?

Ali takrat, ko ste kot slovenski čikaški socialist in Proletarcev urednik osnovali Slovensko republikansko združenje ter nabrali s svojimi pomočniki v to svrhu 59,000 dolarjev ter nato odpotovali s parnikom v domovino, —

ali takrat, ko ste prišli nazaj med nas v beli palm beach obleki, z napudranim obrazom, pobarvanimi lasmi ter z našpanski način pristriženo brado, kot izseljenki komisar Njegovega Veličanstva kralja kraljevine Srba, Hrvata in Slovence?

Gospod Kristan, kdaj ste bili iskreni: ali takrat, ko ste kot socialist zagovarjali pacifizem, mrzili militarizem ter imperializem v vseh njegovih oblikah, —

ali ste zdaj, ko se popolnoma strinjate z vso imperialistično-ekspanzivno politiko mednarodnega komunizma, slonečo na surovi sili bajonetov in topov?

Kdaj ste bili iskreni: Ali takrat, ko ste kot socialist delovali za popolno duhovno, gospodarsko in politično svobodo narodov, —

ali ste zdaj, ko zagovarjate policijske države z njihovimi brezobzirnimi diktaturami, vohuni, ovađuhi in Oznavci, ki so prevzeli posle nekdanjih Gestapovcev?

Kdaj ste bili iskreni: ali takrat, ko ste kot republikanski vodja zagovarjali svobodno ljudsko republiko, — ko ste pozneje kot socialistični voditelj podprli sprejem ustave kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev ter prišli zastopati njene interese kot kraljevski komisar nazaj med naše ljudi v Ameriko, —

ali ste zdaj, ko ste se izneverili vsem svojim prejšnjim načelom in skušate osmešiti in omalovažiti pojem totalnosti in totalitarizma, kakor ta pojem razumemo mi in z nami vred milijone svobodnih državljancev, ki živijo v demokratično urejenih državah?

Pobrskejmo še nekoliko po naši kroniki, ki bo marsikomu med nami še v živem spominu.

Ker Vam je bilo — po Vaših lastnih besedah leta 1926 v Slovenskem narodnem domu v Clevelandu, kamor ste prišli (najbrže zelo neradi) kot kraljevski izseljenki komisar — v Jugoslaviji do grla dovolj kaosa, zmešnjav in pomunjanja vseh modernih sredstev in pripomočkov, ste šli v več ur trajajočo avdienco k regentu Aleksandru, katerega ste — zopet po vaših lastnih besedah v Clevelandu! — "premerili od nog do glave" ter spoznali, da je (namreč Aleksander) "navdušen rodoljub, poln ljubezni do (Karagiorjevičeve) Jugoslavije in prežet najkrajše načrtov za bodočnost Jugoslavije tako v notranji kakor zunanji politiki." (Ti "najkrajše" Aleksandrovi načrti za zunanjo politiko Jugoslavije so razvidni zlasti iz dejstva, da ni Aleksander nikoli do svoje nasilne smrti priznal Sovjetske Rusije...) V zagovor svojemu kraljevskemu komisarstvu in svojemu prejšnjemu republikanskemu mesijanstvu med našim narodom v Ameriki, ste rekli takrat samo to: da ste spoznali, da se iz starih avstrijskanov ne more ustvariti preko noči jugoslovanskih republikancev... (Tej Vaši izjavi, ki ni bila nič drugega kot neroden zagovor za Vaš drzen skok s pozicije republikanskega glavarja na pozicijo kraljevskega komisarja, ni, g. Kristan, nihče verjel! Stari, navdušeni člani Republiškega združenja so ob vaših besedah skr-

tali z zobmi, ostali so 100-procentno neprebrani in ko so odhajali iz dvorane majajočih glav kot neumni Tomaži, so drug drugega tolažili z besedami: "Ubogi komisarček! Prodal se je za sklado kraljevske leče!"

Gospod Kristan, kateri umetnik cirkuskega trapeza se more primerjati z Vami, kateri cirkuski komedijant ima bolj elastično telo kot je elastična Vaša politična vest?

Kako morete zagovarjati komunistične diktatorje, ki preganjajo, streljajo in obešajo Vaše lastne socialistične tovariše, ki so ostali zvesti svojim in socialističnim načelom? Kaj pravite o svarilu Georgija Dimitrova, bolgarskega komunističnega premijera in Titovega pobratima, ki je v ponedeljek posvaril parlamentarno opozicijo, sestoječo iz devetih socialističnih demokratov, katerim je rekel, naj si pokličejo v spomin usodo Nikola Petkova, opozicijskega voditelja bolgarskih kmetov, ki je bil obešen meseca septembra lanskega leta? Dimitrov je zagrozil socialistom z enako usodo, kakršna je zadel Petkova, ki se tudi ni hotel ozirati na njegovo svarilo. "Razbili so si glave (opozicionačci), njihov vodja Petkov pa je pod zemljo," je rekel Dimitrov.

In kako boste zagovarjali, g. Kristan, napad moskovskega radia na socialistične stranke zapadne Evrope, ki so imele svojo konferenco v Londonu? Moskovski komentator je vpil po radiu: "Socialni demokratje so agenti imperializma! Nobena socialistična frazologija ne more utajiti dejstva, da je Marshallov načrt gola špekulacija na račun težav evropskih držav, da je to načrt za politično in ekonomsko zaslužnje evropskih narodov, načrt agresivnih ciljev ameriškega imperializma!"

In kako boste ovrgli, Mr. Kristan, obsodbo komunističnih diktatur in komunističnega nasilnega imperializma od strani socialističnega premijera angleške delavske vlade, ki je rekel, da komunistična totalitarna diktatura bide v lice vsaki demokraciji in svobodni misli?

Kaj boste rekli k odločnemu odklonilnemu stališču Norman Thomasa, voditelja ameriških socialistov, ki ga slednji zavzema napram komunističnim diktaturam?

In končno, kako boste spravili v soglasje s svojimi, komunistem, nasilje in diktaturo odobravajočimi najnovejšimi "načeli", stališče svojega socialističnega tovariša dr. Jelenka, voditelja slovenskih socialističnih demokratov, ki tava danes po Italiji kot brezdomec in begunec pred komunističnim nasiljem? Kako mu boste pogledali v oči, če se srečata v tej deželi, kar ni izključeno?

Na ta važna vprašanja nam boste Vi sami, g. Kristan, najlažje dali pravilni odgovor. Nikar ne prepuščajte tega nevhvaležnega in mučnega posla Proletarčevemu uredniku in drugim Vašim tovarišem, ki pač store, kar morejo ampak zajfati zamorca je nevhvaležno delo in se ga bodo tudi enkrat naveličali!

BESEDA IZ NARODA

Dr. sv. Neže C.K.O. vabi

Cleveland, O. — Na decemberski seji našega društva je bilo sklenjeno, da pridemo zabavo s pokrivanjem števil. Od bor je šel takoj na delo in dobili smo dvorano pod cerkvijo sv. Vida za 21. januarja, to je na dan sv. Neže, ki je patron našega društva.

Tem potom vabim vse članice, da se gotovo udeležite te prireditve in je tudi doiznost vsake članice, da se udeležijo, ker vstopnico bo morala plačati vsaka članica, pa naj se udeležijo ali pa ne. Pripeljte pa tudi svojo družino in prijatelje s seboj. Vabimo pa tudi članstvo bratskega društva sv. Antona, kakor tudi vsa ostala društva. Res bi bilo žalostno, če bi bila naša dvorana prazna, ko pa drugam vsi tako radi hodimo na isto zabavo; zato pa ni več kot prav, da se doma malo pripešemo.

Torej vsi, brez izjeme, ste prav prijazno vabljeni, kajti čim več nas bo, tem bolj veseli bomo. Na svidenje.

Eva M. Peterlin.

Zveza Najsv. Imena

Cleveland, O. — Cenjenemu članstvu slovenskih društev Najsv. Imena tem potom naznanjam, da se bo vršila glavna letna seja naše Zveze društev Najsv. Imena v nedeljo 25. januarja ob 2:30 popoldne v cerkveni dvorani v Newburghu, pri fari sv. Lovrenca. Privotno je bilo sklenjeno, da se bo ta seja vršila pri fari sv. Kristine, iz gotovih razlogov je glavni odbor sklenil, da naj se to letno zborovanje vrši pri fari sv. Lovrenca. Toliko v pojasnilo članstvu.

To zborovanje je tako pomembno, da se vsi člani Zveze, pa tudi vsi glavni uradniki, kakor tudi društveni uradniki od sv. Vida, od fare Marije Vnebov-

te, sv. Kristine in od fare Presv. Sreca Jezusovega iz Barbertona in lepo bi bilo, če bi prišli tudi iz Loraina od fare sv. Cirila in Metoda. Vsi ste prav vljudno vabljeni, da se gotovo udeležite v čim večjem številu. Se posebno velike udeležbe pa se pričakuje iz naše domače fare sv. Lovrenca. Prosim, da vabimo naše č. gg. duhovnike iz vseh slovenskih far, da bi se udeležili tega zborovanja. To naj bi bila nekakšna konvencija društev Najsv. Imena, kjer bomo razpravljali o jako važnih zadevah:

1.) Naša Zveza ima namen združiti vse Slovence v Zed. državah v Zvezo Najsv. Imena. 2.) Letos, 30. maja, bo 10 let odar smo ustanovili to našo lepo katoliško organizacijo. Torej bo to velik praznik, ki ga bomo obhajali.

3.) Naše romanje na božjo pot, namen imamo v dva kraja; kam in kdaj bomo šli je še vprašanje. (Mnogi že sedaj povprašujejo).

4.) Katoliški dan naše Zveze.

5.) Naši slovenski ujetniki in begunci se ozirajo na nas katoliške Slovence v Ameriki.

6.) Slovenski misijonarji po širnem svetu se tudi ozirajo na našo pomoč.

Vse to je treba rešiti, zato pa je treba, da bo več glav na seji. Vsi naj bi se sedaj razmišljali o tem, da zborovanje šlo bolj gladko naprej. Z božjo pomočjo se vse naredi. Saj je Jezus sam rekel: Kjer sta zbrana dva ali trije v mojem imenu, tam sem jaz med njimi!

Strupena kača tudi danes sika in odpira koga bi požrla (žalobog že dosti jih je), zato pa mi člani društva Najsv. Imena, le v vrste in pod varstvo Marijino, ker le tam bomo varni. Marija je kača glavo strla, a nevarnost je še kljub temu vedno velika. Danes se Bog žali na vseh koncih in krajih in hudodelstva je vedno več. Vse hoče biti moderno in brez-

verno; toda Bog je še vedno isti.

Dragi bratje! Mi pa le naprej, da bomo tudi letos delavni in uspešni kot smo bili v preteklem letu. Lani je bil velik korak naprej v tem: romnaje v Lemont združeno s katoliškim kongresom in pa nova podružnica ter prva seja tam v Barbertonu, kjer nas je bil v imenu g. župnika Rev. Jagra pozdravil Rev. Merkun rekoč: Iskreno pozdravljeni člani društva Presv. Imena Jezusovega. Vaša navzočnost danes nam je v ponos in naša fara je počaščena, ko ste prišli sem zborovati. Vsa čast vam, člani! — Te besede so napravile globok vtis na navzoče. In kadar zborujemo v Collinvodu, nas tamkajšnji g. msgr. Hribar prav tako lepo pozdravi: Z vašo navzočnostjo ste počastili Boga samega in mojo faro in jaz sem pomosen na vas vse. Vi ste v ponos nam vsem in v ponos Boga samega. Z istimi besedami vas pozdravlja tudi fara sv. Lovrenca ter vas vljudno vabi in želi vaše velike udeležbe. Vaš sobrat,

Anton Meljač, zapisnikar

Moji doživljaji v Trstu

Piše Betty Košak

Cleveland, O. — Zelo sem želela videti mojega brata, ki živi v Trstu in sestro, ki pa so v Jugoslaviji. Poleg tega pa me je še brat vedno vabil, da bi prišla k njemu na obisk, zato sem se odločila za nevarno pot in 7. oktobra 1947 sem se bila vkrcala na Ladoj Saturnija v New Yorku.

Voznja po morju je bila še dokaj prijetna. Le skrbelo me je, kaj neki bo onkraj širokega morja. Pristali smo v pristanišču Genova v Italiji. Tam po so se nam že pokazale posledice vojne. Mnogo poslopji je še vedno v razvalinah. Ljudje revnijo otožno hodijo od poslopja do poslopja in skušajo popraviti, kar se sploh še popravi da. Marsikatero poslopje pa bodo morali do tal podreti. Revščina pa je povsod.

Brat mi je prišel naproti v Genovu. Da je bilo svidenje prisrčno, mi ni treba še posebej omenjati, saj se nisva videla že 24 let. Voznja po Italiji pa je bila pusta in dolgočasna. Veliko vasi in mest je porušeni po vojni in še ne popravljene. Ko smo prišli v zapuščen Trst, sem videla zopet povsod samo revščino. Slovenci se bojijo javno govoriti slovensko. Le komunisti tudi slovensko govorijo, kadar se družijo z italijanskimi komunisti. Njim je dovoljeno vse, drugim nič. Najbolj pa so revni slovenski begunci, katerih je tudi v Trstu dovolj. Nekaj jih je pribežalo pred komunisti ob koncu vojne in še sedaj se kateremu posreči zbežati iz komunističnega raja. Tu pa ne dobijo dela, ne obleke in ne hrane. Kaj bo s temi nesrečniki, ko enkrat ameriški vojaki zapustijo tržaško državo?

Govorila sem tudi z večimi ameriški vojaki. Med njimi je bil tudi Slovenec, Bill Berlin, doma iz Minnesote, ki je major v ameriški armadi in govori prav lepo slovensko. Tudi on je rekel: Gorje bo Slovencev v Trstu, kadar mi odide. Italijani jih zaničujejo, jih preganjajo in jih sovražijo. Na žalost pa moram reči, da so slovenski komunisti še grši napram beguncem kakor pa Italijani. Sovražstvo in maščevanje se kar ne more umiriti; kaj bo iz tega, jaz ne vem.

Trgovine so v Trstu še precej dobro založene, le drago je vse; tako na pr. stane 1 kilogram sladkorja celih 400 lir, obleka pa je še kolikaj dražja pa od 30,000 do 33,000 lir. Res imajo delavci precej velike plače. Povprečni delavec zasluži do 30,000 lir na mesec, ali kaj, če hoče kaj kupiti micra odšteti tisočak. Malo borzo stanova-

ČE VERJAMETE AL PA NE!

"Če vam je vseeno, bom zdaj pa jaz eno rekel," se je ponudil zbornici Jože Zalokar, ko je Gašper nekoliko odnehal in si z rdečo ruto borislal znoj z obraza, ki ga je potil že ob samem spominu nad domačo zabavo z medvedom tam okrog tiste smreke, kjer je navsezadnje pošast grdo ukanil ter jo privezal ob drevo s taceami okrog debla, da si ni mogel kosmatinec pomagati drugače, kot če mogočno smreko izpuli, ali si pa izpuli tace in gre domov brez njih.

"Kaj boš ti govoril," smo ugovarjali vsevprek, ker smo hoteli najprej slišati, kako se bo končal do samega konca tisti ringelšpil z medvedom, "tiho bodi in Gašperja poslušaj, ki je nekaj preskusil."

"Saj ne bom vlekel na dolgo in široko," zagovarja Jože svojo ponudbo. "Zdaj, ko nam je Gašper razodel svoje neizmerno junastvo, da si je upal samega medveda vklemiti in ga privezati okrog smreke, bi jaz rad vtaknil vmes drug zgled, ki tudi pripoveduje o neprimernem junastvu. Ta čas naj si pa Gašper odpočije in napravi načrt, kako nas bo vlekel... sem hotel reči, kako jo je izpeljal do konca."

"Bi rad vedel, kako jo boš ti izpeljal," mu spodbne vsak Gašper. "Zastran mene imaš zdaj lahko ti besedo, se vsaj ne boš venomer zajedal v moje pripovedovanje. Le dajte mu, fantje besedo, le."

"Ampak izgovorimo si, da bo nje stane 5,000 lir na mesec. Samo števille so velike, a blaga se pa jako malo dobi."

Sestra, ki zadnje čase živi v Zagrebu, mi je pisala, da me pride v Trst obiskat. Sla sem od pisarne do pisarne, da bi dobila dovoljenje za obisk sestre. Vse zamanj. Vse prošnje in tudi ameriški dolarji mi niso mogli dobiti dovoljenja, da bi sestro vsaj samo na meji mogla pozdraviti. Seznanila sem se bila s ženo brata pokojnega Andreja Žagarja. Ona mi je potem po velikem trudu izposlovala dovoljenje, da sem smela za 50 korakov stopiti na jugoslovansko zemljo. Bilo je to v Sežani, kjer je meja med Jugoslavijo in Tržaško državo. Imela sem dovoljenje ostati tam pol ure. V spremstvu straže sem zagledala sestro. Mene pa je spremljal ameriški vojak, ki mi je rekel, da gre z mano samo radi varnosti. Ko me je jugoslovanska straža opazila in poleg mene ameriškega vojaka, je takoj privzdignila puško in zakričel ameriškem vojak: Nazaj, če ne bom streljal!

Oh, kako sem se bila ustrašila. Moje misli so takoj pohitele v Cleveland k ljubljenu soprogu in otrokom, kaj bo če me res ustrelijo. Stojim tam na meji in kažem dovoljenje in jih prosim, naj nikar ne streljajo. Nato vodja straže dovoli, da stopim 50 korakov čez mejo do sestre, ker tudi ona je imela odmerjen prostor, do kje sme stopiti. Seveda, v navzočnosti straže sva s sestro le malo govorili, največ sva v objemu jokali. Prizora, katerega sem imela ob sestanku s sestro 50 korakov v Jugoslaviji, ne bom nikdar pozabila. Druge sestre pa nisem imela prilike videti ob blizu, ker nisva dobili dovoljenja za bližanje. Tudi ona je bila prišla, a le na 300 korakov do mene, naprej pa ni smela. Z rokama sva se pozdravljali in metali poljube, a da bi (Dajle na 2. strani)

vse slonelo na absolutni istini," stavi jaz amendment k predlogu. "Ves, nas ne boš vlekel, ti že ne, te je premalo."

"Orajt, pa naj Joe zdaj toka," je primaknil tudi Lauschetov Bilček.

"No, ker vidim, da me vsi silite, pa bom," se je vdal Jože, pa ko ga vendar nihče silil ni, ampak smo prikntenali samo radi tega, da bo vladalo lepše soglasje med nami priskledniki, ki bomo morali ostati eno noč in en dan skupaj pod eno streho ozioroma pod tistimi nekaj deskami, ki predstavljajo na Gašperjevi kolibi streho, pa ko bi bolj služile za rešetko.

"Veste, klm, klm," se je odkašljal Jože, "pri nas smo imeli luštkanega kanarčka."

"Zmotil si se, Jože," je bila zdaj vrsta na Gašperju, da mu je metal klaftrska polena pod noge, "ti misliš reči, da ste imeli kavko?"

"Kajpak, tudi kavko smo imeli, pa tisto je bilo drugič. Tudi o kavki bi lahko dosti povedal, ampak zdaj bi rad povedal o kanarčku."

"O kavki bi, recimo, lahko povedal tisto, kako si na vrtu fižol sadil, kavka je hodila pa za teboj in ga sproti pobrlala," ga draži Gašper.

"Nej nič tistu," se brani Jože, "tisto se je zmisli! Jaka in nama s kavko prisodil, zemene." "Torej kanarčka smo imeli, ki je pel, da nobeni angelčki ne tako. Pa se je primerilo, da se je pritepla k hiši mačka, ki se nam je smilila in jo je Nežka vzela za domačo. In našo gostoljubnost nam je poplačala s tem, da se je začela plaziti okrog kanarčkove gajbice. Tíček je bil ves preplašen, čeprav hudoba od mačke ni mogla do njega. Bil je ves preplašen in nič več ni prepeval. Po gajbici je preskakoval in se plašno oziral na vse strani, če ni tista mačka žival kje blizu."

"Pa mi pade v glavo, da bi tička opogumil, da bi zopet pel in pozabil na nevarnost, ki prav za prav ni bila nobena nevarnost. Saj je bila gajbica trdno napravljen in žice so bile nagošpletene, da bi skoro muha ne mogla skozi." "Nežka," sem rekel nekoč ženi, "kar naš kanarček potrebuje, je samo nekoliko korajžje."

"No, od tebe se je ne bo nalezel," mi reče Nežka, ki me rada draži, čeprav me lajka drugače. "Vidiš, kakšna si," ji očitam dopadljivo, ki sem ponižne sorte, "kar jaz mislim je to, da bi mu vili nekoliko poguma, da bi se ne plašil že ob samem pogledu na to mačko stvar, ki niti do njega ne more. Na kruhek mu bom kanli par kapljice dobre viske in če da to že človeku moč v roke in noge, kako ne bi tičku."

"Ti že veš, kaj je dobro v takem slučaju," mi pritrdi žena, ki me rada uboga, če se ji ravno zdi in če ni radi tega nobene škode pri gospodarstvu. "Pa odlomim košček kruha, ga namočim v viski in dam kanarčku. Sprva je nekam okleval, ali bi, ali ne bi, ampak kmalu se je lotil dobre stvari in pozobal do zadnje mrvice. In ko je vse popravil, le poslušajte fantje, posebno pa ti, Gašper, je zakrilil s peruti, skočil na palčico v gajbici, se udaril parkrat s peruti ob stegna, potem pa rekel: "No, zdaj pa dajte sem tisto mačko!"

"Zdi se mi, da ni bil nič manj korajžen kot je bil Gašper tam okrog smreke," je zaključil Jože in se zmagovalno ozrl po nas, enčes pa še vi katero povejete.

Sin mrtvega

ROMAN
Karel Mauser

Pri Rebrovčevih, kamor se je bil priženil najstarejši Matevžev brat Vorenc, so jima koj odprli, kakor brž je Matevž potrkal. Gospodinja je bila še mlada, močno prijazna. Koj jima je segla v roko.

"Da sta le srečno prišla, hvala Bogu."

Vorenc je z živimi očmi meril Minco.

"Ti ne bo nič dolgčas?"

"Ne bo. In če mi bo, ne bom nikomur nič povedala."

Vsi so se smejali.

Potlej je Rebrovčevka prinesla čaj s slivovko, pa hleb kruha.

"Jejta, da se pogrejeta. Ponoči je mrzlo."

Minci je bilo pri priči vseč, posebej še, ko je videla, da so tudi otroci pri hiši.

Beseda je dala besedo, dokler se ni Matevž vzdignil. Do jutra moram priti domov."

Minca mu je prva segla v roko.

"Materi povej, kje sem in se to jim naroči, da sem rekla, da Fronca nikoli. Raje sem do smrti dekla."

"Vse bom naredil, da bo prav. Ti se pa dobro imej. Od Jerneja bom že prinesel, kadar bo. Brez skrbi."

Minca je ostala sama. Rebrovčevka ji je koj pokazala sobo v podstrešju. Prijazna sobica. Lep razgled na gore in polje.

Minca precej izprazni košaro. Jernejeva pisma dene v omaro na polico. Tu jih ne bo treba skrivati. Lahko jih bo brez skrbi brala, kadar se ji bo dalo. Lectovo srce obesi na zid. Da ga bo imela vsak dan pred očmi.

Ko si je dobro uredila, je bila ura pet. Odšla je doli, da odide milest.

"Tako pridni pa pri nas tudi nismo", se zdi dobro gospodinjini.

"Ko sem že tako čudno prišla", je nerodno Minci. Potlej vzame golido in gre z gospodinjino v hlev.

"Tale je čada, potlej eika, poleg nje stoji bohinjka in zadnja je dimka. Nobena ni preveč sitna."

Minca je koj pristavila stolček. Kakor da je doma, se ji je zdelo. Ko je prišel še hlapec, sta si bila precej v pomenku. Gospodinja je odšla v kuhinjo.

"Tu ti ne bo slabo. Dela je dosti, toda gospodar je dober. Pošteno delo, pošteno jelo. Tudi gospodinjini vsa čast."

Kar lepo in po domače sta se menila. Ko je sedla k zajtrku, je skoraj pozabila, da so doma zdaj že vsi zbegani. Njej je bilo dobro.

V nedeljo se je opravila za cerkev. Okramiš, so zijali kovorski fantje! Takega dekleta pa ni pod njihovim zvonom. Ko je odhajala po maši iz cerkve, so se postavili v red in si jo ogledali od nog do glave. Ne, tale cvet ni zrasel v kovorskih puščobi.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Dolje preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani.)

uradnik Zavoda za socialno varovanje.

ACA STANOJEVIČ. — Ko naštevamo razne umrle iz Slovenije, ne moremo preko imena Aca Stanojeviča. Ta ni Slovenec, ampak Srb, toda bil je v prvih letih po prvi svetovni vojni tolikokrat imenovan med srbskimi politiki, da je tudi Slovincem postal nekak simbol srbske politike. Bil je med ustanovitelji srbske narodne radikalne stranke, ki je pred prvo svetovno vojno obvladovala srbsko javno življenje in ki je tudi po letu 1918 imela glavno vlogo v srbskem in jugoslovanskem političnem življenju. Če tudi se radi svoje naglušnosti ni mogel več naravnost utikati v srbsko politiko, vendar radikalni voditelji niso napravljali nikakih odločitev, da se ne bi prej posvetovali s svojim prekom v Knjaževcu. Umrli je Aca Stanojevič v izredno visoki starosti 98 let 7. decembra lanskega leta. Pogreb v Knjaževcu se je vršil na državne stroške.

O STAROLOŠKEM DEKANU Matiju Mraku smo poročali, da je umrl v Ljubljani. Naj domamo, da je bil pokopan v Stari Loki 2. decembra. Tudi dekan Mrak je bil med onimi duhovniki, ki so jih leta 1941 Nemci izgnali z Gorenjskega. Ko se je hotel po nemškem odhodu vrniti, so mu vrtnice prepričali domači komunisti. Duševno strtl se je starček vrnil v Ljubljano, kjer je umrl v 87 letu starosti. Pomeni župljani ga bodo ohranili v najboljšem spominu. Župnijo upravljajo sedaj kapucini iz Skofje Loke.

AMBRUS. — V Ambrusu na Dolenjskem imajo nazdanjaškega župnika Janeza Žavbiča. Tako beremo v "Lj. Pr." 18. nov.

Tja v Ambrus je priromal potujoči kino s filmom o Leninu in oktoberski revoluciji. Film je propaganda za komunizem. Pa se stari župnik ni ustrašil povedati ljudem, da je delati za komunizem propagando — greh. To je po komunističnih nazorih "izrabljanje verskih čustev v nazadnjaške namene" in zato je bilo treba starega gospoda napasti v glavnem komunističnem glasilu.

O TE MEDALJE! — Komaj moremo sproti poročati o odlikovanjih, ki lete na maršala Tita. Zadnjič smo poročali, da so mu Bolgari pripeli dve medalji na junaka prsa, danes imamo čast poročati o še večji sreči. Tito je dobil prvi najvišje odlikovanje, ki ga more njegova Jugoslavija komu dodeliti. Bilo je 29. novembra. Ta dan je narodni praznik "nove" Jugoslavije. Bilo je druga obletnica, odkar so odstavili kralja in je Jugoslavija vse časti podelila novemu bogu Titu. Ob tej slovesnosti so se zbrali v Beogradu vsi, ki v "nove" Jugoslaviji kaj pomenijo: Prezidij in vsa ljudska skupščina. Po primernih govorih se je dvignil dr. Ivan Ribar in pripel na prsa Titova novo najvišje odlikovanje Jugoslavije "Red svobode." Tito se je ginjen zahvaljeval za novo medaljo. Listi nič ne poročajo, kje so našli narodni očetje še kak prostorček na Titovi suknji, da so mogli pripeti še eno medaljo.

Iz hlapčevskega govora dr. Ribarjevega je nalepši stavek, da je Tito "utelešenje svobode in demokracije." Torej vendarle nekaj bog svobode in demokracije. Kot nekaj Nero utelešenje človekoljubja. Pa so Nerona nazadnje le njegovi častilci ubili.

MOJI DOŽIVLJAJI V TRSTU

(Nadaljevanje s 2. strani)

prišli blizu, pa ni bilo dovoljenj.

Kdor pa brez dovoljenja prestopi mejo, je na mestu ustrelen. Dovoljenja pa ne dajo. Sedaj je oblast na oni strani naredila še betonska zaklonišča v zemlji, kjer vojakji stojijo v zemlji, da če kdo misli pobegniti iz "raja" ne vidi strazne, a ta ga pa vidi in ustrelji, pa naj bo star ali pa mlad, moški ali ženska. Strašne reči sem videla, katerih pa pero ne more popisati. In gotovo bo kdo rekel, da to ni res, saj nekateri listi v Ameriki pišejo drugače. Rečem in zapišem, da kdor tako vlado hvali, pa najsi bo besedo ali s pisanjem menda ni toliko hudoben, ker tako hudobnega na svetu menda ni, ampak tak kdor komunizem hvali je bolan in zrel za v blaznico. To naj si zapomnijo vsi prijatelji komunističnih listov.

Tako sem obosodila jaz vse, ki se ogrevajo za komunistične ideje. Prav ima ameriška vlada, ko se brani komunizma. Kdor pa ne verjame, pa naj gre kar v Trst in naj kar prekorači jugoslovansko mejo. Pa bo gotovo dobil toliko svinca v život, da bo imel za vselej zadosti. Še bi rada veliko napisala o mojem bivanju v Trstu, kjer sem bila 6 tednov, pa naj to zadosti. Le dva dni sem bila bolj vesela, ko sem bila v Rimu in Vatikanu. To središče katoličanstva ni bilo porušeno. Tam, posebno v Vatikanu je še nekoliko mirno in udano življenje. Velikanska kupola bazilike sv. Petra ponosno gleda na okolico Rima ter se s žalostjo ozira po širokem svetu, koder so ljudje zapustili Cerkev in vero.

Vse, kateri ste prečitali te moje vrstice, pa prosim: Ne obsojajte beguncev, ampak pomagajte jim kolikor morete. Kdor je kaj daroval za begunce, naj daruje še, kdor pa ni še nič daroval, naj to stori sedaj. Bog vam bo vse obito plačal.

Res so mi to žalostni spomini na nesrečne rojake v domovini. Zato pa, kdor ima svojce še žive, naj jim pomaga, da ne obupajo. Vsi pa pomagajmo nesrečnim beguncem. Če gredo domov, v svoj rojstni kraj, jih čaka ječa ali celo smrt; ako pa ostanejo v tujini, jim je življenje nezno. Bog se jih usmili, sem si večkrat rekla, ko sem poslušala njih obupne prošnje. K koncu pa še rečem, da so berači v Ameriki bolj srečni, kakor v Trstu bogataši. Berači v Ameriki zapro in mu dajo dobro hrano, a v Trstu pa bogatini s strahom čakajo, kdaj bo yrdla druhal in jim pobrala vse, nje same pa če ne pomorila, pa gotovo poslala na cesto.

Radovednost

Neki kmet, ki se ni še nikdar vozil z vlakom, mora v Ljubljano. Na postaji gre k okenču, položi denar na marmornato ploščo in zahteva listek.

"Kam?" ga vpraša uradnik.

"Ah, ste pa radovedni!" mu reče vaščan. "Ali vas mar jaz vprašujem, kam greste?"

Pa še o revmatizmu

V eni prejšnjih številkih našega lista smo čitali o revmatizmu, pa le tako na splošno in o boju, ki mu ga nameravamo napovedati. Res vraža bolezen je to in mnogo lažje jo dobiš, kakor pa se je iznebiš. Tudi sam sem mnogo trpel na njej, pa se je končno le temeljito iznebil. Sicer me tudi sedaj še prime včasih, pa kar hitro opraviš z njo, ker sem končno le prišel na to, kako ji prav lahko in hitro prideš v okom. Kako? Ej, le poslušajte, kako je bilo!

Pred petimi leti, nekako prav ob tem času, me je pograbilo v križu. Da je "Hexenschuss", so rekli. Bolelo je prav obutnico, zlasti tam nekje pod lopatico. Pa sem srečal znanca, možaka nad šestdeset let, ki pa je bil še čil in krepak, da mu jih nihče niti petdeset ni prisodil. Videl je, da nisem upal dvigniti roke, niti prav okreniti glave in vprašal, kaj je. Povedla sem, da sem dobil "Hexenschuss". Da to ni nič hudega, je rekel, revmatično in da se da kaj lahko odpraviti. Kako? Prav enostavno, z gibanjem samo, je rekel, on da je na ta način vedno odpravil in si še odpravi vsako revmatično bolezen, je rekel, ko se pojavi ter da nikdar ni trpel in ne trpi na revmatizmu. Pa kako to treba? Zelo enostavno, je pravil, treba je le boleči ud gibati večkrat na dan tako, kakor povzroča največje bolečine. Iztegnil sem roko in jo poskusil zakolobarbariti v ramenu. Kar zakričal sem od bolečine. Toda znanec mi je dajal poguma ter mi sam pomagal pritisniti roko v kolobar. Bolelo je, da so kar solze silile v oči. Toda končno me je popadala taka jeza, da sem stisnil zobe, pričel kolobariti z roko vedno močnejše in hitreje in pri tem obračati naglo glavo z ene strani na drugo. In glej!

Vedno lažje je šlo, vse se je nekam razgibalo in sploščilo, res nezno bolečine so se močno unesle. Prenehal sem. Ponočil pa sem isto gibanje, pa o bolečinah ni bilo niti sledu več.

Opisana, sicer res precej "konjska kura" mi je nekam ugajala in dala tudi misliti. Imel sem namreč že zastarel revmatizem v kolénih. Podnevi, ko sem hodil, bolečine niso bile tako hode, toda proti jutru mi niso niti spati dale in moral sem vstati in se razhodeli, da so pojenjale. Mnogo zdravnikov sem vprašal za svet, tudi na kliniki sem bil, tople obkladke sem poskusil pa razne "fluide" in druga zdravila, toda odpravil te nadloge nisem. Ali bi tudi tu pomagalo gibanje?

Poskusil sem. Redno vsako jutro sem pričel še v postelji na ta način, da sem iztegoval noge in jih upogibal v kolénih, kar se je največ dalo, dalo pa se je vedno bolj.

Tak uspeh me je docela prečkal, da je gibanje res najuspešnejše sredstvo proti revmatizmu. Seveda, prehlad ti ga povzroči, pomanjkljivo gibanje pa pusti obsedeti in se pošteno vgenzdi kje v kakem sklepu. Ker pa se je bolezn lažje obvarovati, kakor pa jo potem zdraviti, sem si sestavil smotrne gibalne vaje: združene deloma še z masažo, ki jih izvajam sedaj redno vsako jutro že par let — pa imam mir pred revmatizmom. Sicer me še prime včasih če me zaloti kak prapruprepil čez dan in se zahtbna bolezen čez noč le zatakne kje. Toda z gibalnimi vajami jutraj jo takoj zatolim, razgibam v tisti smeri nekoliko močnejše kakor navadno, po potrebi tudi še parkrat čez dan, pa je po revmatizmu.

Take izkušnje torej imam iz revmatičnimi obolenji. Pa bi mislil kdo, da se človek, ki je stalno na nogah kakor n. pr. kmet, pač dovolj razgiba in mu ni treba še posebnih gibalnih vaj, da se obvaruje ali si odpravi revmatizem. Pa to ne

drži. Razgiba se že, to je res, vendar enostransko samo in revmatizem še vedno najde kak miren kotiček, kamor se zaleže in začne polagoma oglašati. Moja žena tudi ni hotela verjeti v "gibalno kuro" češ, da se razgiba več kot dovolj, ko je cel dan na nogah. Ko pa jo je pričel mučiti revmatizem bolj in bolj ter vse njene maže, praški in drugo ni več pomagalo, pa se je le oprijela mojega načina zdravljenja revmatizma ter si ga je tudi odpravila in ima sedaj mir pred njim.

Ne trdim sicer, da bi mogel kdo odpraviti samo z gibalnimi vajami tudi kak zastarel revmatizem, ki ga je že docela skrivil ter niti hoditi in se prav gibati ne more več. Na lastni koži pa sem se prepričal, da se da z gibanjem kaj lahko in enostavno odpraviti vsako revmatično obolenje, če se spraviš na denj takoj, ko se pojavi. Z rednimi vsakodnevnimi smotrnimi gibalnimi vajami pa se da prav uspešno preprečiti in vedno že v kali zatreti. Seveda, nekega sistema, dobre volje in vztrajnosti je pač treba. Kdor pa misli, da si bo že odpravil revmatizem ali ga celo preprečil, če bo vsake kvatre enkrat nekoliko pobrcal z nogami in pomahal z rokami, pa še to tako, da se bo izognil vsaki morebitni bolečini, ej, ta na uspeh "gibalne kure" pač ne more računati. (K.K.)

Bahač

"Jaz poznam vse svet! Ni je znamenitosti, ki bi je ne poznal!" se je bahal neki podeželan, ki je končaval svoj obed pri gostitelju.

"Ali poznate siamske brate (dvojčke)?"

"Enega njih prav dobro poznam, toda nisem popolnoma gotov, če nisem srečal tudi drugega."

Pomagajte Ameriki kupiti Victory bonde in znamke.

DELO DOBIJO

MACHINE REPAIRMAN, 40 ur na teden, dobra plača od ure, 3. šif. Vprašajte

Oliver Corporation

prej Cleveland Tractor Co.

19300 Euclid Ave.

(15)

MALI OGLASI

Oskrbnika iščejo

Pri cerkvi Marije Vnebovzete (Collinwood) iščemo po smrti prejšnjega oskrbnika novega, ki je zanesljiv in trezen človek. Plača je dobra. Kdor ima veselje do tega, naj se zgleda na 15519 Holmes Ave. Cleveland 10, Ohio.

(14)

Harmonika naprodaj

3 vrstna, Lubasovega izdelka, v jako dobrem stanju. Oglasite se na 437 E. 157. St. IV 0039.

(13)

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCIS ZULICH, agent

Zavarovalnica vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohoštvo.

IVanhook 4221

18116 NEFF ROAD

Radijski aparati, pralniki in čistilci

popravljamo—razne dele zanje Popravljamo vseh vrst izdelke

MALZ ELECTRIC

6902 ST. CLAIR AVE. EN 4908

Znamke!

Jugoslovanske znamke prodaja

August Kollander

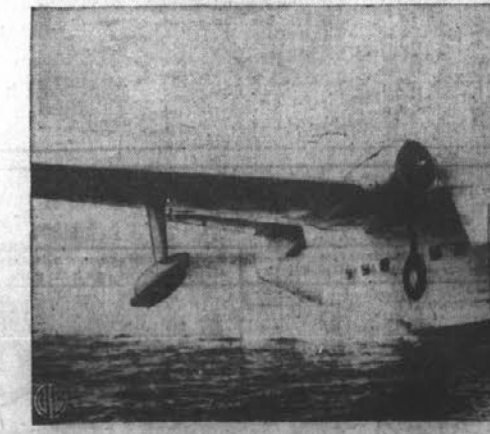
6419 St. Clair Ave.

v S. N. Domu

(Tues.-x)

Severnopolarna bojna letala na "jet" ali reakcijski pogon. — Edina bojna letala na jet ali reakcijski pogon, ki so opremljena za polete v severnopolarnih krajih so USAF Lockheed P-80B, ki nam jih kaže gornja slika. Oddelek teh je nastanjen na Ladd Field, Fairbanks. Opremljena so tako, da lahko operirajo tudi v mrazu 65 stopinj pod ničlo.

Slika nam kaže najnovejšo mornariško letalo, ki se lahko dvigne z vodne gladine ali s suhe zemlje v zrak. To je Grumman Albatross, ki ima tri moze posadke in lahko nese še 14 potnikov ali 4,100 funtov tovora. Čez Atlantski ocean leti s hitrostjo 225 milj na uro brez pristanka od 600 do 1,400 milj.

MAKE
ONE A DAY
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
YOUR BUY WORD

Perhaps you need vitamins. If you do, you need vitamins that are...
Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements for the rest of the day. That's CONVENIENCE.
Pay for only one capsule each day. That's ECONOMY.
GUARANTEE: Your money back if after taking a single One-A-Day (brand) Multi-Vitamin Capsule every day for 30 days, you are not completely satisfied. Be sure to ask for One-A-Day (brand) Multi-Vitamin Capsules.
MILK LABORATORIES, INC.
Baltimore, Md.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
6117 St. Clair Ave. E. Hudson 0639
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	JANUARY	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1938, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88 No. 13 Tues., Jan. 20, 1948

Odprto pismo

gospodu bivšemu c. kr. čestniku, socialističnemu voditelju in časnikarju, roditelju in voditelju Slovenskega republikanskega združenja, skesanemu grešniku in komisarju Njegovoga Velikanstva kralja kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, zopet preobrnjenemu "tovarišu," in zagovorniku Titovega totalitarnega komunističnega režima — Eribinu Kristanu!

Polnolasovljeni gospod!

Ob vsem spoštovanju, ki ga gojimo do Vaše častitljive starosti in Vaše sive glave, dovolite, da Vam zastavimo javno par vprašanj, na katera bi slovenska javnost rada slišala točen odgovor. Kot staremu politiku Vam je dobro znano, da kot tak niste nedotakljiv, kot bi bili, če bi bili v pokoj in sedli na svoje zaslužene lavarice. Tega pa niste storili, temveč ste pričeli zadnje čase celo nekaj momljati o pomenu totalitstva in totalitarizma, katerega poskušate "gleisšaltati" s svojimi najnovejšimi svetovno-političnimi nazori, ki so tako nasprotni nazorom pravih, iskrenih socialistov, kakor sta si nasprotna elementa ogenj in voda.

Gospod Kristan, odgovorite, v ČIGAVEM imenu pa momljate?

Prosimo, povejte slovenski javnosti sledeče: KDAJ STE BILI V SVOJIH EKSTREMNIH NAZORIH IN NAČELIH ISKRENI?

Ali takrat, ko ste služili kot aktiven c. in kr. avstrijski oficir (kateri stan je bil zlasti v tedanjih časih našemu preprostemu narodu tuj),

ali takrat, ko ste preskočili iz tega ekstreme v drug ekstrem — v tabor proletariata, katerega so nazivali pargarski naduteži "lumpenproletariat"?

Ali takrat, ko ste kot slovenski čikaški socialist in Proletarčev urednik osonovali Slovensko republikansko združenje ter nabrali s svojimi pomočniki v to svrhu 59,000 dolarjev ter nato odpotovali s parnikom v domovino,

ali takrat, ko ste prišli nazaj med nas v beli palm beach obleki, z napudranim obrazom, pobarvanimi lasmi ter z našpanski način pristrizeno brado, kot izseljenski komisar Njegovoga Velikanstva kralja kraljevine Srba, Hrvata in Slovenaca?

Gospod Kristan, kdaj ste bili iskreni: ali takrat, ko ste kot socialist zagovarjali pacifizem, mrzili militarizem ter imperializem v vseh njegovih oblikah,

ali ste zdaj, ko se popolnoma strinjate z vso imperialistično-ekspanzivno politiko mednarodnega komunizma, slonečo na surovi sili bajonetov in topov?

Kdaj ste bili iskreni: Ali takrat, ko ste kot socialist delovali za popolno duhovno, gospodarsko in politično svobodo narodov,

ali ste zdaj, ko zagovarjate policijske države z njihovimi brezobzirnimi diktaturami, vohuni, ovaduh in Oznavci, ki so prevzeli poble nekdanjih Gestapovcev?

Kdaj ste bili iskreni: ali takrat, ko ste kot republikanski vodja zagovarjali svobodno ljudsko republiko, — ko ste pozneje kot socialistični voditelj podprli sprejem ustave kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev ter prišli zastopati njene interese kot kraljevski komisar nazaj med naše ljudi v Ameriko,

ali ste zdaj, ko ste se izneverili vsem svojim prejšnjim načelom in skušate osmešiti in omalovažiti pojem totalnosti in totalitarizma, kakor ta pojem razumemo mi in z nami vred milijone svobodnih državljanov, ki živijo v demokratično urejenih državah?

Pobrsakajmo še nekoliko po naši kroniki, ki bo marsikomu med nami še v živem spominu.

Ker Vam je bilo — po Vaših lastnih besedah leta 1926 v Slovenskem narodnem domu v Clevelandu, kamor ste prišli (najbrže zelo neradi) kot kraljevski izseljenski komisar — v Jugoslaviji do grla dovolj kaosa, zmešnjav in pomankanja vseh modernih sredstev in pripomočkov, ste šli v več ur trajajočo audijenco k regentu Aleksandru, katerega ste — zopet po vaših lastnih besedah v Clevelandu! — "premerili od nog do glave" ter spoznali, da je (namreč Aleksander) "navdušen rodoljub, poln ljubezni do (Karagjorgjevičeve) Jugoslavije in prezet najkrajnejših načrtov za bodočnost Jugoslavije tako v notranji kakor zunanji politiki." (Ti "najkrajnejši" Aleksandrov načrti za zunanjo politiko Jugoslavije so razvidni zlasti iz dejstva, da ni Aleksander nikoli do svoje nasilne smrti priznal Sovjetske Rusije...) V zagovor svojemu kraljevskemu komisarstvu in svojemu prejšnjemu republikanskemu mesianstvu med našim narodom v Ameriki, ste rekli takrat samo to, da ste spoznali, da se iz starih avstrijskankov ne more ustvariti preko noči jugoslovanskih republikancev... (Tej Vaši izjavi, ki ni bila nič drugega kot neroden zagovor za Vaš drzen skok s pozicije republikanske glavarja na pozicijo kraljevskega komisarja, ni, g. Kristan, nihče verjel! Stari, navdušeni člani Republiškanskega združenja so ob vaših besedah skr-

tali z zobmi, ostali so 100-procentno neprepičani in ko so odhajali iz dvorane majočih glav kot neverni Tomaži, so drug drugega tolažili z besedami: "Ubogi komisarček! Prodal se je za skledo kraljevske leče!"

Gospod Kristan, kateri umetnik cirkuškega trapeza se more primerjati z Vami, kateri cirkuški komedijant ima bolj elastično telo kot je elastična Vaša politična vest?

Kako morete zagovarjati komunistične diktatorje, ki preganjajo, streljajo in obešajo Vaše lastne socialistične tovariše, ki so ostali zvesti svojim in socialističnim načelom? Kaj pravite o svarilu Georgija Dimitrova, bolgarskega komunističnega premierja in Titovega pobratima, ki je v ponedeljek posvaril parlamentarno opozicijo, sestojčo iz devetih socialističnih demokratov, katerim je rekel, naj si pokličejo v spomin usodo Nikola Petkova, opozicijskega voditelja bolgarskih kmetov, ki je bil obešen meseca septembra lanskega leta? Dimitrov je zagrozil socialistom z enako usodo, kakršna je zadel Petkova, ki se tudi ni hotel ozirati na njegovo svarilo. "Razbili so si glave (opozicionalci), njihov vodja Petkov pa je pod zemljo," je rekel Dimitrov.

In kako boste zagovarjali, g. Kristan, napad moskovskega radia na socialistične stranke zapadne Evrope, ki so imele svojo konferenco v Londonu? Moskovski komentator je vpil po radiu: "Socialni demokratje so agenti imperializma! Nobena socialistična frazeologija ne more utajiti dejstva, da je Marshallov načrt gola spekulacija na račun težav evropskih držav, da je to načrt za politično in ekonomsko zaslužnje evropskih narodov, načrt agresivnih ciljev ameriškega imperializma!"

In kako boste ovrgli, Mr. Kristan, obsodbo komunističnih diktatur in komunističnega nasilnega imperializma od strani socialističnega premierja angleške delavske vlade, ki je rekel, da komunistična totalitarna diktatura nije v lice vsaki demokraciji in svobodni misli?

Kaj boste rekli k odločnemu odklonilnemu stališču Norman Thomasa, voditelja ameriških socialistov, ki ga slednji zavzema napram komunističnim diktaturam?

In končno, kako boste spravili v soglasje s svojimi, komunizem, nasilje in diktaturo odobravajočimi najnovejšimi "načeli," stališče svojega socialističnega tovariša dr. Jelenca, voditelja slovenskih socialističnih demokratov, ki tava danes po Italiji kot brezdomec in begunec pred komunističnim nasiljem? Kako mu boste pogledali v oči, če se srečata v tej deželi, kar ni izključeno?

Na ta važna vprašanja nam boste Vi sami, g. Kristan, najlažje dali pravilni odgovor. Nikar ne prepuščajte tega nevhvaležnega in mučnega posla Proletarčevemu uredniku in drugim Vašim tovarišem, ki pač store, kar morejo ampak žajfati zamorca je nevhvaležno delo in se ga bodo tudi enkrat naveličali!

BESEDA IZ NARODA

Dr. sv. Neže C.K.O. vabi

Cleveland, O. — Na decemberski seji našega društva je bilo sklenjeno, da priredimo zabavo s pokrivanjem števil. Odločili se šel takoj na delo in dobili smo dvorano pod cerkvijo sv. Vida za 21. januarja, to je na dan sv. Neže, ki je patron našega društva.

Tem potom vabim vse članice, da se gotovo udeležite te prireditve in je tudi doznost, vsake članice, da se udeležite, ker vstopnica bo morala plačati vsaka članica, pa naj se udeležijo ali pa ne. Pripeljte pa tudi svojo družino in prijatelje s seboj. Vabimo pa tudi članstvo bratskega društva sv. Antona, kakor tudi vsa ostala društva. Res bi bilo žalostno, če bi bila naša dvorana prazna, ko pa drugam vsi tako radi hodimo na isto zabavo; zato pa ni več kot prav, da se doma malo pripevamo.

Torej vsi, brez izjeme, ste prav prijazno vabljeni, kajti čim več nas bo, tem bolj veseli bomo. Na svidenje,

Eva M. Peterlin.

Zveza Najsv. Imena

Cleveland, O. — Cenjenemu članstvu slovenskih društev Najsv. Imena tem potom naznanjam, da se bo vršila glavna letna seja naše Zveze društev Najsv. Imena v nedeljo 25. januarja ob 2:30 popoldne v cerkveni dvorani v Newburghu, pri fari sv. Lovrenca. Prvotno je bilo sklenjeno, da se bo ta seja vršila pri fari sv. Krištine, iz gotovih razlogov je glavni odbor sklenil, da naj se to letno zborovanje vrši pri fari sv. Lovrenca. Toiko v pojasnilo članstvu.

To zborovanje bo jako važno in ker bo to letna seja naše Zveze, zato je članstvo prošeno, posebno pa vsi glavni uradniki, kakor tudi društveni uradniki od sv. Vida, od fare Marije Vnebozve-

te, sv. Kristine in od fare Presv. Srca Jezusovega iz Barbertona in lepo bi bilo, če bi prišli tudi iz Loraina od fare sv. Cirila in Metoda. Vsi ste prav vljudno vabljeni, da se gotovo udeležite v čim večjem številu. Se posebno velike udeležbe pa se pričakuje iz naše domače fare sv. Lovrenca. Prosimo in vabimo naše č. gg. duhovnike iz vseh slovenskih far, da bi se udeležili tega zborovanja. To naj bi bila nekakšna konvencija društva Najsv. Imena, kjer bomo razpravljali o jako važnih zadevah:

- 1.) Naša Zveza ima namen združiti vse Slovence v Zed. državah v Zvezo Najsv. Imena.
- 2.) Letos, 30. maja, bo 10 let odar smo ustanovili to našo lepo katoliško organizacijo. Torej bo to velik praznik, ki ga bomo obhajali.
- 3.) Naše romanje na božjo pot, namen imamo v dva kraja; kam in kdaj bomo šli je še vprašanje. (Mnogi že sedaj poppraušujejo).
- 4.) Katoliški dan naše Zveze.
- 5.) Naši slovenski ujetniki in begunci se ozirajo na nas katoliške Slovence v Ameriki.
- 6.) Slovenski misijonarji po širnem svetu se tudi ozirajo na našo pomoč.

Vse to je treba rešiti, zato pa je treba, da bo več glav na seji. Vsi naj bi že sedaj razmišljali o tem, da zborovanje šlo bolj gladko naprej. Z božjo pomočjo se vse naredi. Saj je Jezus sam rekel: Kjer sta zbrana dva ali trije v mojem imenu, tam sem jaz med njimi!

Strupena kača tudi danes sika in odpira koga bi požrla (zalogibog že dosti jih je), zato pa mi člani društva Najsv. Imena, le v vrste in pod varstvo Marijino, ker le tam bomo varni. Marija je kači glavo strla, a nevarnost je še kljub temu vedno velika. Danes se Bog žali na vseh koncih in krajih in hudodelstva je vedno več. Vse hoče biti moderno in brez-

verno; toda Bog je še vedno isti.

Dragi bratje! Mi pa le naprej, da bomo tudi letos delavni in uspešni kot smo bili v preteklem letu. Lani je bil velik korak naprej v tem: romnaje v Lemont združeno s katoliškim kongresom in pa nova podružnica ter prva seja tam v Barbertonu, kjer nas je bil v imenu g. župnika Rev. Jagra pozdravil Rev. Merkun rekoč: Iskreno pozdravljeni člani društva Presv. Imena Jezusovega. Vaša navzočnost danes nam je v ponos in naša fara je počaščena, ko ste prišli sem zborovati. Vsa čast vam, člani! — Te besede so napravile globok vtis na navzoče. In kadar zborujemo v Collinvodu, nas tam kajnjši g. msgr. Hribar prav tako lepo pozdravi: Z vašo navzočnostjo ste počastili Boga samega in mojo faro in jaz sem ponosen na vas vse. Vi ste v ponos nam vsem in v ponos Boga samega. Z istimi besedami vas pozdravlja tudi fara sv. Lovrenca ter vas vljudno vabi in želi vaše velike udeležbe. Vaš sobrat,

Anton Meljač, zapisnikar

Moji doživljaji v Trstu

Piše Betty Košak

Cleveland, O. — Zelo sem želela videti mojega brata, ki živi v Trstu in sestre, ki pa so v Jugoslaviji. Poleg tega pa me je še brat vedno vabil, da bi prišla k njemu na obisk, zato sem se odločila za nevarno pot in 7. oktobra 1947 sem se bila vkrcala na Ladio Saturnija v New Yorku.

Vožnja po morju je bila še dokaj prijetna. Le skrbelo me je, kaj neki bo onkrj širokega morja. Pristali smo v pristanišču Genova v Italiji. Tam po so se nam že pokazale posledice vojne. Mnogo poslopj je še vedno v razvalinah. Ljudje revni otožno hodijo od poslopja do poslopja in skušajo popraviti, kar se sploh še popravi. Marsikatero poslopje pa bodo morali do tal podreti. Revščina pa je povsod.

Brat mi je prišel naproti v Genovo. Da je bilo svidenje prirčno, mi ni treba še posebej omenjati, saj se nisva videla že 24 let. Vožnja po Italiji pa je bila pusta in dolgočasna. Veliko vasi in mest je porušeni po vojni in še ne popravljene. Ko smo prišli v zapuščen Trst, sem videla zopet povsod samo revščino. Slovenci se bojijo javno govoriti slovensko. Le komunisti tudi slovensko govorijo, kadar se družijo z italijanskimi komunisti. Njim je dovoljeno vse, drugim nič. Najbolj pa so revni slovenski begunci, katerih je tudi v Trstu dovolj. Nekaj jih je pribežalo pred komunisti ob koncu vojne in še sedaj se kateremu posreči zbežati iz komunističnega raj. Tu pa ne dobijo dela, ne obleke in ne hrane. Kaj bo s temi nesrečniki, ko enkrat ameriški vojak zapustijo tržaško državo?

Govorila sem tudi z večimi ameriški vojak. Med njimi je bil tudi Slovenec, Bill Berlin, doma iz Minnesote, ki je major v ameriški armadi in govori prav lepo slovensko. Tudi on je rekel: Gorje bo Slovenem v Trstu, kadar mi odidejo. Italijani jih zaničujejo, jih preganjajo in jih sovražijo. Na žalost pa moram reči, da so slovenski komunisti še grši napram beguncem kakor pa Italijani. Sovraštvo in maščevanje se kar ne more umiriti; kaj bo iz tega, jaz ne vem.

Trgovine so v Trstu še precej dobro založene, le drago je vse; tako na pr. stane 1 kilogram sladkorja celih 400 lir, obleka pa če je količjak doira pa od 30,000 do 33,000 lir. Res imajo delavci precej velike plače. Povprečni delavec zasluži do 30,000 lir na mesec, ali kaj, če hoče kaj kupiti mra odšeti tisočak. Malo bomo stanova-

ČE VERJAMETE AL PA NE!

"Če vam je vseeno, bom zdaj pa jaz eno rekel," se je ponudil zbornici Jože Zalokar, ko je Gašper nekoliko odnehal in si z rdečo ruto borsal znoj z obraza, ki ga je potil že ob samem spominu nad domačo zabavo z medvedom tam okrog tiste smreke, kjer je navsezadnje pošast grdo uknil ter jo privezal ob drevo s tacami okrog debla, da si ni mogel kosmatinec pomagati drugače, kot če mogočno smreko izpulji, ali si pa izpulji tace in gre domov brez njih.

"Kaj boš ti govoril," smo ugovarjali vsevprek, ker smo hoteli najprej slišati, kako se bo končal do samega konca tisti ringelšpil z medvedom, "tiho bodi in Gašperja poslušaj, ki je nekaj preskusil."

"Saj ne bom vlekel na dolgo in široko," zagovarja Jože svojo ponudbo. "Zdaj, ko nam je Gašper razodel svoje neizmerno junaštvo, da si je upal samega medveda vkleniti in ga privezati okrog smreke, bi jaz rad vtaknil vmes drug zgled, ki tudi pripoveduje o neprimernem junaštvu. Ta čas naj si pa Gašper odpošije in napravi načrt, kako nas bo vlekel... sem hotel reči, kako jo je izpeljal do konca."

"Bi rad vedel, kako jo boš ti izpeljal," mu spodnese svak Gašper. "Zastran mene imaš zdaj lahko ti besedo, se vsaj ne boš venomer zajedal v moje pripovedovanje. Le dajte mu, fantje besedo, le."

"Ampak izgovorimo si, da bo nje stane 5,000 lir na mesec. Samo število so velike, a blaga se pa jako malo dobi."

Sestra, ki zadnje čase živi v Zagrebu, mi je pisala, da me pride v Trst obiskat. Šla sem od pisarne do pisarne, da bi dobila dovoljenje za obisk sestre. Vse zamanj. Vse prošnje in tudi ameriški dolarji mi niso mogli dobiti dovoljenja, da bi sestro vsaj samo na meji mogla pozdraviti. Seznanila sem se bila s ženo brata pokojnega Andreja Žagarja. Ona mi je potem po velikem trudu izposlovala dovoljenje, da sem smela za 50 korakov stopiti na jugoslovansko zemljo. Bilo je to v Sezani, kjer je meja med Jugoslavijo in Tržaško državo. Imela sem dovoljenje ostati tam pol ure. V spremstvu straže sem zagledala sestro. Mene pa je spremljal ameriški vojak, ki mi je rekel, da gre z mano samo radi varnosti. Ko me je jugoslovanska straža opazila in poleg mene ameriškega vojaka, je takoj privzdignila puško in zakričal ameriškem vojak: Nazaj, če ne bom streljal!

Oh, kako sem se bila ustrašila. Moje misli so takoj pohitele v Cleveland k ljubljenu soprogu in otrokom, kaj bo če me res ustrelijo. Stojim tam na meji in kažem dovoljenje in jih prosim, naj nikar ne streljajo. Nato vodja straže dovolji, da stopim 50 korakov čez mejo do sestre, ker tudi ona je imela odmerjen prostor, do kje sme stopiti. Seveda, v navzočnosti straže sva s sestro le malo govorili, največ sva v objemu jokali. Prizora, katerega sem imela ob sestanku s sestro 50 korakov v Jugoslaviji, ne bom nikdar pozabila. Druge sestre pa nisem imela prilike videti ob blizu, ker nisva dobili dovoljenja za zblizanje. Tudi ona je bila prišla, a le na 300 korakov do mene, naprej pa ni smela. Z rokama sva se pozdravljali in metali poljube, a da bi

(Dajte na 3. strani)

vse slonelo na absolutni istini," stavi jaz amendment k predlogu. "Veš, nas ne boš vlekel, ti že ne, te je premalo."

"Orajt, pa naj Joe zdaj toka," je priklonil tudi Lauschetov Bilček.

"No, ker vidim, da me vsi silite, pa bom," se je vdal Jože, pa ko ga vendar nihče sili ni, ampak smo priklonili samo radi tega, da bo vladalo lepše soglasje med nami priskledniki, ki bomo morali ostati eno noč in en dan skupaj pod eno streho ozioroma pod tistimi nekaj deskami, ki predstavljajo na Gašperjevi kolibi streho, pa ko bi bolj služile za rešetko.

"Veste, khm, khm," se je odkašljal Jože, "pri nas smo imeli luštkanega kanarčka."

"Zmotil si se, Jože," je bila zdaj vrsta na Gašperju, da mu je metal klaftrska polena pod noge, "ti misliš reči, da ste imeli kavko?"

"Kajpak, tudi kavko smo imeli, pa tisto je bilo drugič. Tudi o kavki bi lahko dosti povedal, ampak zdaj bi rad povedal o kanarčku."

"O kavki bi, recimo, lahko povedal tisto, kako si na vrtu fizič sadil, kavka je hodila pa za teboj in ga sproti pobirala," ga draži Gašper.

"Nej nič tistu," se brani Jože, "tisto se je zmisli Jaka in nama s kavko prisodili, zemene." "Torej kanarčka smo imeli, ki je pel, da nobeni angelčki ne tako. Pa se je primerilo, da se je preplela k hiši mačka, ki se nam je smilila in jo je Nežika vzela za domačo. In našo gostoljubnost nam je poplačala s tem, da se je začela plaziti okrog kanarčkove gajbice. Tíček je bil ves preplašen, čeprav hudoba od mačke ni mogla do njega. Bil je ves preplašen in nič več ni prepeval. Po gajbici je preskakoval in se plašno oziral na vse strani, če ni tista mačka žival kje blizu."

"Pa mi pade v glavo, da bi tička opogumil, da bi zopet pel in pozabil na nevarnost, ki prav za prav ni bila nobena nevarnost. Saj je bila gajbica trdno napravljena in zice so bile nagošto spletena, da bi skoro muha ne mogla skozi."

"Nežika," sem rekel nekoč ženi, "kar naš kanarček potrebuje, je samo nekoliko korajžje."

"No, od tebe se je ne bo nalezel," mi reče Nežika, ki me rada draži, čeprav me lajka drugače. "Vidiš, kakšna si," ji očitam dopadljivo, ki sem ponižne sorte, "kar jaz mislim je to, da bi mu vili nekoliko poguma, da bi se ne plašil že ob samem pogledu na to mačjo stvar, ki niti do njega ne more. Na kruhek mu bom kanli par kapljice dobre viske in če da to že človeku moč v roke in noge, kako ne bi tičku."

"Ti že veš, kaj je dobro v takem slučaju," mi pritrdi žena, ki me rada uboga, če se ji ravno zdi in če ni radi tega nobene škode pri gospodarstvu."

"Pa odlomim kosček kruha, ga namočim v viski in dam kanarčku. Sprva je nekam okleval, ali bi, ali ne bi, ampak kmalu se je lotil dobre stvari in pozobal do zadnje mrvice. In ko je vse poppravil, le poslušajte fantje, posebno pa ti, Gašper, je zakrilil s peruti, skočil na palčko v gajbici, se udaril parkrat s peruti ob stegno, potem pa rekel: "No, zdaj pa dajte sem tisto mačko!"

"Zdi se mi, da ni bil nič manj korajžen kot je bil Gašper tam okrog smreke," je zaključil Jože in se zmagoslavno ozrl po nas, enčes pa še vi katero povejte.

Sin mrtvega

ROMAN
Karel Mauser

Pri Rebrovčevih, kamor se je bil prižen najstarejši Matevžev brat Vorenc, se jima koj odprli, kakor brz je Matevž potrkala. Gospodinja je bila še mlada, močno prijazna. Koj jima je segla v roko.

"Da sta le srečno prišla, hvala Bogu."

Vorenc je z živimi očmi meril Minco.

"Ti ne bo nič dolgčas?"

"Ne bo. In če mi bo, ne bom nikomur nič povedala."

Vsi so se smejali.

Potlej je Rebrovčevka prinesla čaja s slivovko, pa hleb kruha.

"Jejta, da se pogrejeta. Ponoči je mrzlo."

Minci je bilo pri priti vseč, posebej še, ko je videla, da so tudi otroci pri hiši.

Beseda je dala besedo, dokler se ni Matevž vzdignil. Do jutra moram priti domov."

Minca mu je prva segla v roko.

"Materi povej, kje sem in še to jim naroči, da sem rekla, da Fronea nikoli. Raje sem do smrti dekla."

"Vse bom naredil, da bo prav. Ti se pa dobro imej. Od Jerneja bom že prinesel, kadar bo. Brez skrbi."

Minca je ostala sama. Rebrovčevka ji je koj pokazala sobo v podstrešju. Prijazna sobica. Lep rezgled na gore in polje.

Minca precej izprazni kosar. Jernejeva pisma dene v omaro na polico. Tu jih ne bo treba skrivati. Lahko jih bo brez skrbi brala, kadar se ji bo dalo. Lectovo srce obesi na zid. Da ga bo imela vsak dan pred očmi.

Ko si je dobro uredila, je bila ura pet. Odšla je doli, da odide milest.

"Tako pridni pa pri nas tudi nismo", se zdi dobro gospodinjini.

"Ko sem že tako čudno prišla", je nerodno Minci. Potlej vzame golito in gre z gospodinjino v hlev.

"Tale je čada, potlej cika, poleg nje stoji bohinja in zadnja je dimka. Nobena ni preveč sitna."

Minca je koj pristavila stolček. Kakor da je doma, sé ji je zdelo. Ko je prišel še hlapec, sta si bila precej v pomenu. Gospodinja je odšla v kuhinjo.

"Tu ti ne bo slabo. Dela je dosti, toda gospodar je dober. Pošteno delo, pošteno jelo. Tudi gospodinjini vsa čast."

Kar lepo in po domače sta se menila. Ko je sedla k zajtrku, je skoraj pozabila, da so doma zdaj že vsi zbegani. Njej je bilo dobro.

V nedeljo se je opravila za cerkev. Okramiš, so zijali kovorski fantje! Takega dekleta pa ni pod njihovim zvonom. Ko je odhajala po maši iz cerkve, so se postavili v red in si jo ogledali od nog do glave. Ne, tale cvet ni zrasel v kovorskih puščobi.

MAKE

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
YOUR BUY WORD

Perhaps you need vitamins. If you do, you want vitamins that are potent, easy and convenient to take. Economical. Such One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules contain the full body daily quantities of five vitamins, whose requirements are hard to obtain from food alone.

Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements until the next day. That's CONVENIENCE. Pay for only one capsule each day. That's ECONOMY.

QUARANTEED: Your money back if, after taking a single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day for thirty days, you are not entirely satisfied. No need to ask for One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules.

MILES LABORATORIES, INC.
Baltimore, Maryland

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došlo preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani.)
uradnik Zavoda za socialno varovanje.

ACA STANOJEVIČ. — Ko naštevamo razne umrle iz Slovenije, ne moremo preko imena Aca Stanojevič. Ta ni Slovenec, ampak Srb, toda bil je v prvih letih po prvi svetovni vojni tisti, ki je bil med ustanoviteli srbske narodne radikalne stranke, ki je pred prvo svetovno vojno obvladovala srbsko javno življenje in ki je tudi po letu 1918 imela glavno vlogo v srbskem in jugoslovanskem političnem življenju. Če tudi se radi svoje naglušnosti ni mogel več naravnost utikati v srbsko politiko, vendar radikalni voditelji niso napravljali nikakih odločitev, da se ne bi prej posvetovali s svojim prekomorjem v Knjaževcu. Umril je Aca Stanojevič v izredno visoki starosti 98 let 7. decembra lanskega leta. Pogreb v Knjaževcu se je vršil na državne stroške.

O STAROLOŠKEM DEKANU Matiju Mraku smo poročali, da je umrl v Ljubljani. Naj dodamo, da je bil pokopan v Stari Loki 2. decembra. Tudi dekan Mrak je bil med onimi duhovniki, ki so jih leta 1941 Nemci izgnali z Gorenjskega. Ko se je hotel po nemškem odhodu vrniti, so mu vrnitev preprečili domači komunisti. Duševno strl se je starček vrnil v Ljubljano, kjer je umrl v 87 letu starosti. Pošteti župljani ga bodo ohranili v najboljšem spominu. Župnijo upravlja sedaj kapucini iz škofje Loke.

AMBRUS. — V Ambrusu na Dolenjskem imajo nazdanjaškega župnika Janeza Žavbija. Tako beremo v "Lj. Pr." 18. nov.

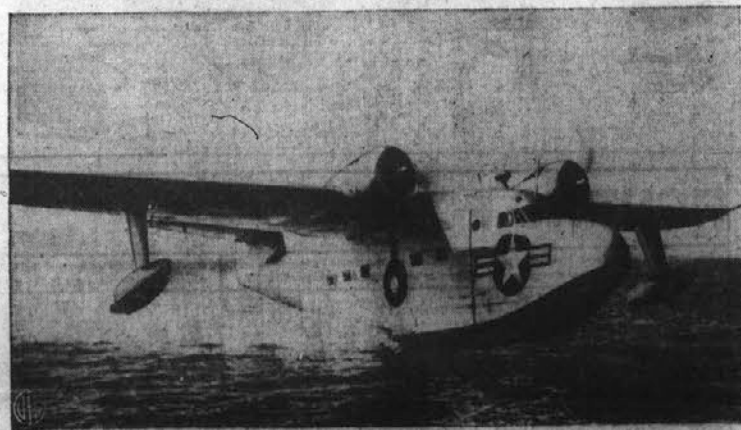
Tja v Ambrus je priromal potujoči kino s filmom o Leninu in oktoberski revoluciji. Film je propaganda za komunizem. Pa se stari župnik ni ustrašil povedati ljudem, da je delati za komunizem propagando — greh. To je po komunističnih nazorih "izrabljanje verskih čustev v nazadnjaške namene" in zato je bilo treba starega gospoda napasti v glavnem komunističnem glasilu.

O TE MEDALJE! — Komaj moremo sproti poročati o odlikovanjih, ki lete na maršala Tita. Zadnjič smo poročali, da so mu Bolgari pripeli dve medalji na junaška prsa, danes imamo čast poročati o še večji sreči. Tito je dobil prvi najvišje odlikovanje, ki ga more njegova Jugoslavija komu dodeliti. Bilo je 29. novembra. Ta dan je narodni praznik "nove" Jugoslavije. Bil je druga obletnica, odkar so odstavili kralja in je Jugoslavija vse časti podelila novemu bogu Titu. Ob tej slovesnosti so se zbrali v Belgradu vsi, ki v "novi" Jugoslaviji kaj pomenijo: Prezidij in vsa ljudska skupščina. Po primernih govorih se je dvignil dr. Ivan Ribar in pripel na prsa Titova novo najvišje odlikovanje Jugoslavije "Red svobode." Tito se je ginjen zahvaljeval za novo medaljo. Listi nič ne poročajo, kje so našli narodni očetje še kak prostorček na Titovi suknji, da so mogli pripeti še eno medaljo.

Iz hlapčevskega govora dr. Ribarjevega je nalepši stavek, da je Tito "utelešenje svobode in demokracije." Torej vendarle nekaj bog svobode in demokracije. Kot nekdanji Nero utelešenje človekoljubja. Pa so Nerona nazadnje le njegovi častilci ubili.

Severnopolarna bojna letala na "jet" ali reakcijski pogon. — Edina bojna letala na jet ali reakcijski pogon, ki so opremljena za polete v severnopolarnih krajih so USAF Lockheed P-80B, ki nam jih kaže gornja slika. Oddelek teh je nastanjen na Ladd Field, Fairbanks. Opremljena so tako, da lahko operirajo tudi v mrazu 65 stopinj pod ničlo.

Slika nam kaže najnovejšo mornariško letalo, ki se lahko dvigne z vodne gladine ali s suhe zemlje v zrak. To je Grumman Albatross, ki ima tri moze posadke in lahko nese 14 potnikov ali 4.100 funtov tovora. Čez Atlantski ocean leti s hitrostjo 225 milj na uro brez pristanka od 600 do 1.400 milj.

MOJI DOŽIVLJAJI V TRSTU

(Nadaljevanje s 2. strani)
prišli blizu, pa ni bilo dovoljenja.

Kdor pa brez dovoljenja prestopi mejo, je na mestu ustreljen. Dovoljenja pa ne dajo. Sedaj je oblast na oni strani naredila še betonska zaklonišča v zemlji, kjer vojaki stojijo v zemlji, da če kdo misli pobegniti iz "raja" ne vidi strazhe, a ta ga pa vidi in ustrelji, pa naj bo star ali pa mlad, mož ali ženska. Strašne reči sem videla, katerih pa pero ne more popisati. In gotovo bo kdo rekel, da to ni res, saj nekatere listi v Ameriki pišejo drugače. Rečem in zapisem, da kdor tako vlado hvali, pa najsiho z besedo ali s pisanjem menda ni toliko hudoben, ker tako hudobnega na svetu menda ni, ampak tak kdor komunizem hvali je bolan in zrel za v blaznico. To naj si zapomnijo vsi prijatelji komunističnih listov.

Tako sem obosodila jaz vse, ki se ogrevajo za komunistične ideje. Prav ima ameriška vlada, ko se brani komunizma. Kdor pa ne verjame, pa naj gre kar v Trst in naj kar prekorači jugoslovansko mejo. Pa bo gotovo dobil toliko svinca v život, da bo imel za vselej zadosti. Še bi rada veliko napisala o mojem bivanju v Trstu, kjer sem bila 6 tednov, pa naj to zadostuje. "Le dva dni sem bila bolj vesela, ko sem bila v Rimu in Vatikanu. To središče katoličanstva ni bilo porušeno. Tam, posebno v Vatikanu je še nekoliko mirno in udano življenje. Velicasta kupola bazilike sv. Petra ponosno gleda na okolico Rima ter se s žalostjo ozira po širokem svetu, koder so ljudje zapustili Cerkev in vero."

Vse, kateri ste prečitali te moje vstvice, pa prosim: Ne obojajte beguncev, ampak pomagajte jim kolikor morete. Kdor je kaj daroval za begunce, naj daruje kaj kdor pa ni še nič daroval, naj to stori sedaj. Bog vam bo vse obilo poplačal.

Res so mi to žalostni spomini na nesrečne rojake v domovini. Zato pa, kdor ima svojce še žive, naj jim pomaga, da ne obupajo. Vsi pa pomagajmo nesrečnim beguncem! Če gredo domov, v svoj rojstni kraj, jih čaka ječa ali celo smrt; ako pa ostanejo v tujini, jim je življenje nezgodno. Bug se jih usmili, sem si večkrat rekla, ko sem poslušala njih obupne prošnje. K koncu pa še rečem, da so berači v Ameriki bolj srečni, kakor v Trstu bogataši. Berači v Ameriki zapro in mu dajo dobro hrano, a v Trstu pa bogatini s strahom čakajo, kdaj bo yrdla druhal in jim porabla vse, nje same pa če že ne pomorila, pa gotovo poslala na cesto.

Radovednost

Neki kmet, ki se ni še nikdar vozil z vlakom, mora v Ljubljano. Na postaji gre k okenču, položi denar na marmornato ploščo in zahteva listek.

"Kam?" ga vpraša uradnik.

"Ah, ste pa radovedni!" mu reče vaščan. "Ali vas mar jaz vprašujem, kam greste?"

Pa še o revmatizmu

V eni prejšnjih števil našega lista smo čitali o revmatizmu, pa le tako na splošno in o boju, ki mu ga nameravajo napovedati. Res vraža bolezen je to in mnogo lažje jo dobiš, kakor pa se je iznebiš. Tudi sam sem mnogo trpel na njej, pa se je končno le temeljito iznebil. Sicer me tudi sedaj še prime včasih, pa kar hitro opravičim z njo, ker sem končno le prišel na to, kako ji prav lahko in hitro prideš v okom. Kako? Ej, le poslušajte, kako je bilo!

Pred petimi leti, nekako prav ob tem času, me je pograbilo v križu. Da je "Hexenschuss", so rekli. Bolelo je prav občutno, zlasti tam nekje pod lopatico. Pa sem srečal znanca, možaka nad šestdeset let, ki pa je bil še čil in krepak, da mu jih nihče niti petdeset ni prisodil. Videl je, da nisem upal dvigniti roke, niti prav okreniti glave in vprašal, kaj je. Povedla sem, da sem dobil "Hexenschuss". Da to ni nič hudega, je rekel, revmatično in da se da kaj lahko odpraviti. Kako? Prav enostavno, z gibanjem samo, je rekel, on da je na ta način vedno odpravil in si še odpravi vsako revmatično bolezen, tako, ko se pojavi ter da nikdar ni trpel in ne trpi na revmatizmu. Pa kako to treba? Zelo enostavno, je pravil, treba je le boleči ud gibanj večkrat na dan tako, kakor povzroča največje bolečine. Iztegnil sem roko in jo poskusil zakolobariti v ramenu. Kar zakričal sem od bolečine. Toda znanec mi je dajal poguma ter mi sam pomagal pritiskati roko v kolobar. Bolelo je, da so kar solze silile v oči. Toda končno me je popadala taka jeza, da sem stisnil zobe, pričel kolobariti z roko vedno močnejše in hitreje in pri tem obračati naglo glavo z ene strani na drugo. In glej!

Vedno lažje je šlo, vse se je nekam razgibalo in spočetka res nezgodne bolečine so se močno umesle. Prenehal sem. Ponoči pa sem isto gibanje, pa o bolečinah ni bilo niti sledu več. Opisana, sicer res precej "konjska kura" mi je nekam ugajala in dala tudi misliti. Imel sem namreč že zastareli revmatizem v kolenih. Podnevi, ko sem hodil, bolečine niso bile tako hode, toda proti jutru mi niso niti spati dale in moral sem vstati in se razhoditi, da so pojenjale. Mnogo zdravnikov sem vprašal za svet, tudi na kliniki sem bil, tople obkladke sem poskusil pa razne "fluide" in druga zdravila, toda odpravil te nadloge nisem. Ali bi tudi tu pomagalo gibanje?

Poskusil sem. Redno vsako jutro sem pričel še v postelji na ta način, da sem iztegnil noge in jih upogibal v kolenih, kar se je največ dalo, dalo pa se je vedno bolj.

Tak uspeh me je docela pričel, da je gibanje res najuspešnejše sredstvo proti revmatizmu. Seveda, prehlad ti ga povzroči, pomanjkljivo gibanje pa pusti obsedeti in se pošteno vgenzdi kje v kakem sklepu. Ker pa se je bolezn lažje obvarovati, kakor pa jo potem zdraviti, sem si sestavil smotrne gibalne vaje, združene deloma še z masažo, ki jih izvajam sedaj redno vsako jutro že par let — pa imam mir pred revmatizmom. Sicer me še prime včasih če me zaloti kak prav strupen preprič dan in se zahtbna bolezen čez noč le zatakne kje. Toda z gibalnimi vajami zjutraj jo takoj zalotim, razgibam v tisti smeri, koliko močnejše kakor navadno, po potrebi tudi še parkrat čez dan, pa je po revmatizmu.

Take izkušnje torej imam iz revmatičnimi obolenji. Pa bi mislil kdo, da se človek, ki je stalno na nogah kakor n. pr. kmet, pač dovolj razgiba in mu ni treba še posebnih gibalnih vaj, da se obvaruje ali si odpravi revmatizem. Pa to ne

drži. Razgiba se že, to je res, vendar enostransko samo in revmatizem še vedno najde kak miren kotiček, kamor se zaleže in začne polagoma oglašati. Moja žena tudi ni hotela verjeti v "gibalno kuro" češ, da se razgiba več kot dovolj, ko je cel dan na nogah. Ko pa jo je pričel mučiti revmatizem bolj in bolj ter vse njene maže, praški in drugo ni več pomagalo, pa se je le oprijela mojega načina zdravljenja revmatizma ter si ga je tudi odpravila in ima sedaj mir pred njim.

Ne trdim sicer, da bi mogel kdo odpraviti samo z gibalnimi vajami tudi kak zastareli revmatizem, ki ga je že docela skrivil ter niti hoditi in se prav gibati ne more več. Na lastni koži pa sem se prepričal, da se da z gibanjem kaj lahko in enostavno odpraviti vsako revmatično obolenje, če se spraviš na denj takoj, ko se pojavi. Z rednimi vsakodnevnimi smotnimi gibalnimi vajami pa se da prav uspešno preprečiti in vedno že v kal zatreti. Seveda, nekaka sistema, dobre volje in vztrajnosti je pač treba. Kdor pa misli, da si bo že odpravil revmatizem ali ga celo preprečil, če bo vsake kvatre enkrat nekoliko pobral z nogami in pomahal z rokami, pa še to tako, da se bo izognil vsaki morebitni bolečini, ej, ta na uspeh "gibalne kure" pač ne more računati. (K.K.)

Bahač

"Jaz poznam ves svet! Ni je znamenitosti, ki bi je ne poznal!" se je bahal neki podeželan, ki je končaval svoj obed pri gostitelju.

"Ali poznate siamske brate (dvojčke)?"

"Enega njih prav dobro poznam, toda nisem popolnoma gotov, če nisem srečal tudi drugega."

Pomagajte Ameriki kupiti Victory bonde in znakke.

DELO DOBIJO

MACHINE REPAIRMAN, 40 ur na teden, dobra plača od ure, 3. šif. Vprašajte

Oliver Corporation
prej Cleveland Tractor Co.
19300 Euclid Ave.

(15)

MALI OGLASI

Oskrbnika iščejo

Pri cerkvi Marije Vnebovzete (Collinwood) iščejo po smrti prejšnjega oskrbnika novega, ki je zanesljiv in trezen človek. Plača je dobra. Kdor ima veselje do tega, naj se zgleda na 15519 Holmes Ave. Cleveland 10, Ohio.

(14)

Harmonika naprodaj

3 vrstna, Lubasovega izdelka, v jako dobrem stanju. Oglasite se na 437 E. 157. St. IV 0039.

(13)

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCIS ZULICH, agent

Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in poštivo.

IVanhol 4221

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

18115 NEFF ROAD

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja
spisal IVAN ZOREC

"In jaz sem večni luči prilil nekaj olja, ki ste ga nemara že zapisali našemu cesarju," se je spovedoval še brat cirkovnik.

"Mislim, da bi se radi norčevali z menoj, kajne?" se je Buzet zbilistil.

"Ne bi dohajali vas," ga je uščenil pater oskrbnik. "Pri- dete, kakor bi pali z neba, in poveste, da ni več naše, kar je naše zmerom bilo; potlej nam oznanite, da nam je ti križem svet, ker smo tu menda pasli zgolj lenobo, a da ne bi česa svojega vzeli s seboj, nas pa še zaprišete, kakor da smo že kar navajeni utaje in kraje! No, ali ni tako?"

"Gospodje, hude službene dolžnosti mi prtijo sitne nalo- ge."

"Se danes pošljem po novo- meškega okrožnega glavarja," se je opat glasno spomnil: "po cesarski postavi, mislim, bi tu- di on moral biti tu, ko se po- pišuje samostansko premoženje."

"Saj res," so menihi poprije- li, "on vsaj ve, da nismo tato- vi!"

Komisar se je ustrašil. Če pride glavar, ki je lakomen člo-

V blag spomin

5. obletnice smrti našega
nikdar pozabljenega
sina in brata

LOUIS MOŽE

ki je hitro in nepričakovano
umrl 19. januarja 1943

V tistem grobu tam počivaš,
in večno, smrtno spanje spiš.
Ne mile prošnje, ne solze
Te s tega sna več ne zbude.

Žalujoči ostali:

Anton in Helen Može,
starša
Anthony, brat

Cleveland, O., dne 19. jan. 1948.

Kanadska tovarna atomske sile. — Kanadski narodni raziskovalni koncil, ki ima svoje velike prostore v Chalk River, Ontario in ki so stali \$20,000,000, je sedaj v teh prostorih odprl nove oddelke za fizično, kemično in biološko raziskovanje. Gornja slika nam kaže del te velike tovarne.

sami!"

Buzet je grdo zaklel in se ozrl po uradnikih.

"Nevarni so tile tlačani," je te že skrbelo.

"Samo prilomastijo naj no- ter, pa nam ustrojijo kožo, če ne tudi prevotljivo."

"Kar za mašo lahko da, kdor bo zdrav še kdaj doma."

"Kaj se res tako bojite?" je Buzet postal.

"Ali se vi ne?"

Opat vsega tega ni slišal. Z menihi je prišel do vrat in se ozrl: Buzet je s svojimi stal da- leč zad.

"Ven, cesarski! Pobijmo jih!" je ljudstvo zavpilo, ko so regnili samostanska vrata. "Nočemo graščaka! Menihi naj ostanejo!"

Opat je z menihi stopil čez prag in se nameril v krdele ljudi.

"Kaj je?" je postal in jih trdo pogledal.

"Črna vojska, pater opat!" je Trlep pritekel predenj. "Z njo vam pomoremo do pravice! Nihče vas ne sme poiliti odtod! Graščaka ne maramo in ne maramo!"

"O ti nesrečni Trlep!" se je opat bridko nasmehnil. "S cesarskimi se ne smeš bosti, ka- kor si se s Sotečanom! Kaj ti je, da tega ne spoznaš?"

"Graščaka ne maramo pa ne maramo!"

ATTENTION Veterans-Civilians DE SIMIO SCHOOL of SHOE REPAIR

G. I. Approved
REGISTER NOW—DON'T DELAY
Learn a Profitable Trade
CLASSES:

8 A. M. to 1 P. M.
1 P. M. to 6 P. M.
6 P. M. to 10 P. M.

Interview at

418 FRANKFORT AVE.

or

Phone SU 5542

"In mislite, da se ga odkri- žate s takimle uporom?"

"Nič ne mislimo, samo mara- mo ga ne. To naj cesarski zvedo in svojim višjim pove- do!"

"Cesarju se ne smemo upira- ti, njegovih ljudi v službi ne zavirati. Trlep, vedi to in ne zapeljuj ljudi. Kar precej pojdi z njimi domov, da nesre- če ne bo!"

Tako je opat dolgo yil hude- ga moža in ga naspoled toliko umečil, da je dal do sebe.

"Če je že res, da vas raz- gnati smejo, naj mi vsaj do- bomo meniško zemljo, ki je že sto in sto let bila toliko naša, kolikor je bila vaša."

"Trlep in vi vsi," je opat po- gledal po ljudeh, "zemlja je že vaša po delu in trpljenju, ki ga imate z njo. In zmerom bolj vaša bo. Ni jih moči ne zdaj in jih ne bo posihmal, da bi vam jo vzele. Če ne že vi, jo bodo vaši otroci imeli tudi v pravo in večno last. Ampak zdaj me slušajte še enkrat in poslednjič: Razidite se mirno vsak na svoj dom, ne grenite mi zadnjih ur, dokler sem še med vami!"

Tako je že otožno dejal in se z menihi obrnil v samostan. Črna vojska je molčala in čakala, kaj bo rekel Trlep.

"Možje, cesarskim smo po- kazali, da smo tu in da se jih ne bojimo," jih je Trlep ogo- voril s skale na Tekavnici. "Tu- di do menihov bodo zdaj bolj spoštljivi in tisti, ki po meni- hih pride za graščaka, zve, da se nikomur ne damo pod noge. Tako smo zdaj res opravili."

Med možmi je dolgo vrelo. Čez čas so se začeli razhajati, pred samostanom je bilo spet vse tiho.

Buzeta je dogodek vendarle hudo pekel. Bal se je, da se ne bi ponovil s hujšo voljo in močjo. Ves v skrbih je urne- ga sla poslal do nevomeškega okrožnega glavarja.

Ta je res precej prihitel z

drhaljo biričev. Te je Buzet obdržal, glavarju pa svetoval, naj se le spet vrne. Ni ga ma- ral, preveč bi videl in lakomen je, marsikatera samostanska dragotina bi zginila v njegovo globoko malho.

Glavarja je lomila tiha to- gota. Kaj je hotel? Cesarjev komisar je cesarjev komisar, ne more mu do živega... Šel je.

V samostanu so samovoljno še dalje gospodarili biriči. Pre- tektnili so samostan od vrha do

tal in se po lastili vsega, kar je bilo kaj vredno. Še živčne po- trebsčine so naposled sami in

(Dalje prihodnjik)

—AND THE WORST IS YET TO COME —in najhujše šele pride

A Great
THERAPEUTIC INVENTION!
Sun-Kraft
COLD QUARTZ ULTRAVIOLET
RAY THERAPY LAMP

Different!
Better!

MODEL A-1
\$64.50

• 95% PURE COLD ULTRAVIOLET RADIATION!
• INDUCES VITAMIN D!
• POWERFUL GERMICIDAL AGENT AND
STERILIZER!
• PORTABLE... COMPACT... REMARKABLY
FLEXIBLE!
• CARRIES MANUFACTURER'S GUARANTEE!
With Timer, Carrying Case, Goggles... \$64.50

AL ULLE PLUMBING & HEATING CO.

AVTOMATIČNI VODNI GRELCI, polno inzulirani in
čisto avtomatični. Cene so od \$88.50 naprej.

V zalogi imamo: Rex, Mustee, Bryant, American
Standard, Hot Stream, Servel.

Vam jih lahko takoj inštaliramo. Ako želite, lahko
odplačujete na mesečna odplačila.

15601 Waterloo Rd.

KE 7248

I'VE HAD ENOUGH!

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporni organizacija
v Ameriki... Posluje že 52. leto

Članstvo nad 40,000
Premoženje nad \$6,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 129.91%

Če hoče dobro sebi in svojim dragim, zavaraj se pri najboljši, po-
šten in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

kjer se lahko zavarujete za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti
bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema molke in šenske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanje
dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vseh in vseh. Če se nisi član
ali članica te močnejše in bogate katoliške podporne organizacije, po-
trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti
se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev
K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

FIGHTING POLIO

Finances specialized polio training of phy- sicians, nurses and physical therapists.	Mobilizes tireless medical research to find cure or preventive for poliomyelitis.	Supplements local equipment and facilities wherever epidemics occur in the nation.	Rushes expert polio fighters to aid local health authorities in epidemic areas.	Year-round educational program broadens public knowledge of infantile paralysis.
JOIN	THE	MARCH	OF	DIMES
1938 - NATIONAL FOUNDATION FOR INFANTILE PARALYSIS - 1948				

ON NATIONAL FRONT